

Adventes Vēstis

2013. gada februāris, #2 (204)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
JAUNU
DRAUDŽU
DIBINĀŠANA

INFORMĀCIJA
PAR DRAUDŽU
SAVIENĪBAS
KONGRESU

“CILVĒKA
SIRDS - TIRGUS
LAUKUMS”

PIEDZĪVOJUMI
AR DIEVU
IKDIENAS
SITUĀCIJĀS

INTERVIJA:
LOLITA
GRĀVĪTE NO
“KORINTAS”

Latvijas ziņas	4
Tēma	8
Intervija	12
Vārds mācītājam	14
Notikums	16
Jauniešiem	18
Bērniem	20
Liecība	22

Sveiciens Tev, lasītāj, februārī!

Februāris ir lielisks mēnesis, lai pārliecinātos, cik veiksmīgi īstenojas Jaunā gada apņemšanās, kas ir bijušas tik populāras visos laikos dažādās ļaužu grupās. Ir nācies dzirdēt padomus – lai sasniegtu mērķi, ir jāspēr kāds konkrēts solis divdesmit četru stundu laikā no lēmuma pieņemšanas, tāpat – jauns izturēšanās veids kļūst par paradumu, kad to praktizē divdesmit vienu dienu pēc kārtas, un tikpat noderīgi ir nospraust mērķa izpildes termiņu. Ļoti atzīstami padomi un praksē pārbaudīti, tomēr pār visiem šiem ieteikumiem mans priekšlikums – saskaņo savu plānu ar Dieva plānu!

Tāds šoreiz arī ir Adventes Vēstu februāra numurs – jauns, praktisks un ar skatienu uz Dievu. Šoreiz lasi interviju ar Lolitu, ko nozīmē būt jaunam, būt draudzē un darboties tajā. Tālivalža ieteikumi un padomi jaunu draudžu dibināšanai ir šodienas nepieciešamība izaugsmei. Mācītāja Jura Bites draudzes locekļi ar sajūsmu atsauca uz viņa garīgo un praktisko darbību. Arī jaunieši tiek aicināti parādīt savu ticību praksē un iesaistīties Vispasaules Jauniešu dienā! Tas viss ir iespējams, ja mūsu sirdī ir notikusi liela pārmaiņa; no vietas, kur mitinājās pasaulīga kņada, tā kļūst par pastāvīgu Jēzus mājvietu. Kā tas notiek un kā šīs pārmaiņas saglabāt, lasi Īzaka Kleimaņa svētrunā.

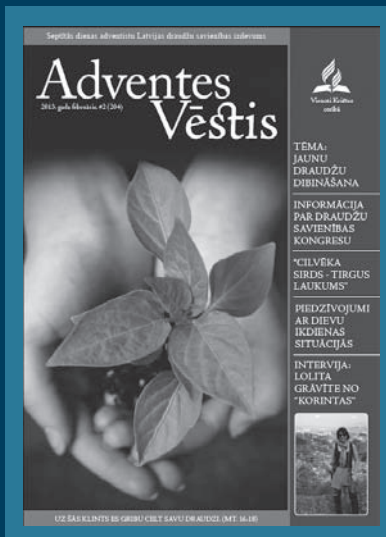
Novēlu Tev drosmi un pašaušanos, lai jaunas un praktiskas idejas kalpošanā nestu prieku un augļus, lai arī Tu no sirds esi pārliecināts un spēj gavilēt: *“Līksmot līksmošos par Kungu, mana dvēsele gavilēs par manu Dievu, jo viņš mani ietērpis glābšanas drānās, ietinis mani taisnības tērpā, kā līgavainim, kā priesterim devis man galvas apsegu, kā līgavu dārgumiem greznojis.” Jes.61:10*

Līvija Baltrušaitē

Adventes Vēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Līviya BALTRUŠAITE
Māris DEBNERS
Māriete LIPSKA
Valda REĶE

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība, izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Viesturs Reķis
Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps

Paliekoša vērtība

Pārdzīvots janvāra lielais aukstuma vilnis, februāris tuvina pavasarim. Dienas paliek gaišākas. Interesanti, ka sabiedrība, droši vien arī kādi no jums, lasītāji, pievērsuši uzmanību jautājumiem par materiālajām vērtībām, tieši par valūtas nomaļņu. Vai nepieciešams iestāties eiro zonā, vai palikt ārpus tās? Ko tas dos? Vai paliksīm bagātāki, vai iestigsīm vēl lielākā trūkumā? Šādi un līdzīgi jautājumi piesaista uzmanību.

Otrs līdzīgs ir par pensiju kalkulācijām. Vai kalkulatori darbojas pareizi, varbūt nepieciešamas korekcijas? Ko darīt, kā palielināt nākotnes ieņēmumus? Kāda un vai vispār būs pensija? Risinājumi ir un diezgan vienkārši. Mēģini ietaupīt šodien un izdari noguldījumus kādos fondos, no kuriem tad vēlāk uzkrājumu varēsi saņemt. Citi atmet ar roku un izmanto maģisko frāzi: Jēzus drīz nāks, ko tur domāt par nākotni. Bet vai tā? Jēzus nāk drīz, kā Svētie Raksti to apgalvo, bet tas nenomēram atbildību par mūsu dzīvi. Laiks nav mūsu, bet Dieva rokās.

Bet kas tad ir patiesās vērtības, par kurām vajadzētu domāt? Kam paliekoša vērtība? Jēzus stāstīja saviem klausītājiem līdzību par vērtībām, par apslēptu mantu. Debesu valstība ir līdzīga tīrumā apslēptai mantai, ko cilvēks atradis noslēpj un ar prieku iet un pārdod visu, kas tam ir, un iegādājas šo tīrumu (Mt 13:44). Elena Vaita, komentējot šo fragmentu, norādīja, ka Jēzus aprakstījis vīru, kas pārdevis savu bagātību, lai iegādātos zemes gabalu, kas apkārtējo acīs bija bezvērtīgs. Tā kā apkārtējie nebija sapratuši, kādas vērtības šis cilvēks atradis, viņi nosprieda, ka viņš ir bezprātis.

Meklējot vērtības, cilvēki rīkojas atbilstoši tam, ko cer sasniegt. Tie, kas sapņo būt ietekmīgi, cīnās pa karjeras kāpnēm, meklējot vadošus posteņus. Tie, kuri vēlas, lai viņus atpazīst pēc viņu gudrības, cenšas iegūt pēc iespējas vairāk akadēmisko grādu. Tie, kas vēlas būt bagātnieku sarakstos, meklē dažādas biznesa attīstības iespējas. Brīžiem apbrīnojam šo cilvēku mājas, mašīnas, jahtas, ceļojumus. Tajā pašā laikā vai sabiedrība neuzskata par neprātīgiem tos, kas atsakās no politiskas vai citas ietekmīgas karjeras tai nesaprotamu apsvērumu dēļ?

Jautājums tomēr paliek, kas ir vērtība? Februāra sākumā mums bija iespēja sastapties ar Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences namturības nodaļas vadītāju dr. Eriku Puni (*Erika F. Puni*) un viņa palīgu dr. Lariju Evansu (*Larry R. Evans*). Tas bija ļoti interesants seminārs, kurā uzsvars bija likts atgādinājumā, ka esam Dieva namturi, tāpat mums pieder bagātības, ko esam aicināti pārvaldīt. Katrs cilvēks ir namturis, jautājums – vai labs, vai slikts? Ja reizēm, domājot par namturību, uzmanība saistās ar līdzekļiem, tad šeit tika atgādināts, ka Dieva lielākā vērtība ir cilvēki. Tai vajadzētu būt arī mūsu lielākajai vērtībai.

Dievs atdeva dzīvību, lai mēs atgrieztos Viņa valstībā. Attiecības ar cilvēku ir nozīmīgas. Cik tās svarīgas mums? Vai draudze ir tā vieta, kur cilvēks var justies labi, kur tas saņem atbalstu, uzmundrinājumu. stiprinājumu savai dzīvei un perspektīvu skatījumam uz patiesajām vērtībām?

Februārī Janošs Kovačs Biro pavadīja nedēļas nogali, runājot par dažādām evaņģelizācijas iespējām gan ar mācītājiem, gan draudžu locekļiem, sevišķi ar mūsu jauniešiem. Domāt par inovatīvu pieeju cilvēkiem, atbildot uz to jautājumiem, ir ļoti būtiski. Draudzes izaugsme atkarīga no tā, cik gatavi esam sevi nodot Svētā Gara rokās, lai Viņš mūs varētu izmantot un pēc tam piepulcināt draudzei jaunus dalībniekus.

Nevaru nepieminēt dr. M. Hamiltona semināru draudzes locekļiem, kā sagatavot Bībeles izpētes materiālus un tos izskaidrot cilvēkiem. Domāju, ka tā ir laba lieta papildināt zināšanās, lai mēs pilnīgāk varētu likt lietā tās dāvanas, kas mums dotas kalpošanai. Lai Dievs svētī katru no jums!

Viesturs Reķis

Gaidāmie pasākumi

22.-24. februāris

Seminārs par Bībeles stundu sagatavošanu notiks Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Sākums piektdien 22. februārī, turpinājums sestdien pēc dievkalpojuma, noslēgums svētdien.

10. marts

Seminārs draudžu bērnu skolotājiem. Rīgā, Baznīcas ielā 12a pl. 9:30.

Sludinājumi

• No 8. marta Salaspilī, kultūras namā "Rīgava", piektdienās, sestdienās un svētdienās plkst. 18 notiks evaņģelizācijas seminārs ar mācītāju Andreju Āriņu.

• Pārdošu noskaņotu vijoli altu, ražota Krievijā (1995. g.), ideālā stāvoklī. 150 Ls. Tālrunis: 26416956 (Anna), Rēzekne.

Kāpēc draudze?

2013. gads Bauskas draudzē iesācies, šķetinot praktiskās kristietības tēmas. 12. janvārī draudze ieklausījās Līvijas Baltrušaites svētrunā „Es esmu kristietis”. Lūk, dažas atziņas: „Atrašanās dievnamā cilvēku vēl nepadara par kristieti, taču – priecājies par Dieva klātbūtni savā dzīvē, esi aktīvs garīgiem meklējumiem, iekļauj Dievu savā ikdienā! Dzīvo tā, lai pasaules acīs Dievu darītu pievilcīgu!”

Pēc dievkalpojuma – pirmā diskusiju nodarbība – tiem, kuri nesteidzas. Nesteidzas lielākā daļa. "Kāpēc draudze?" – pirmās tēmas pieteikums rosina izteikties teju katru. Draudze, kas veidojusies, atsaucoties Kristus kalpošanai un mācībai, ir arī mūsu draudze, kurā vēlamies pieskarties tam priekam, kas mūs sagaida Dieva valstībā, kura vēlas ar to dalīties un par to stāstīt, lai pa tās vārtiem ienāktu aizvien vairāk interesentu. Saturīgas sarunas, dalīšanās pieredzē, idejas par attīstību – tāda bija šī pirmā tikšanās reize, kas ir tikai aizsākums ciklam par draudzi dažādos aspektos. Mēs ticam un ceram, ka šādas kopīgas pārdomas mūs saliedēs un nesīs skaistas pārmaiņas!

Ināra Dimante

Mācīt Bībeli

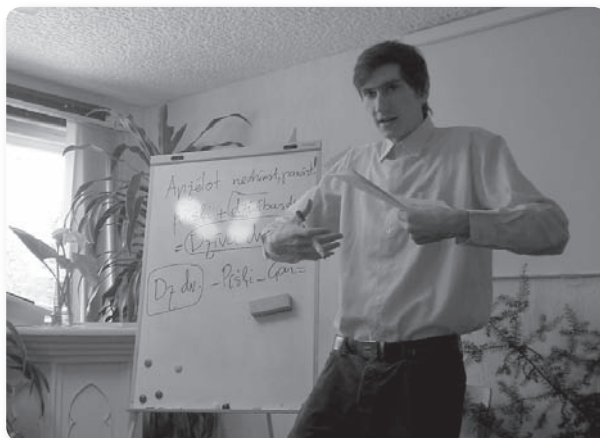
Sadarbībā ar "Jaunieši Kristum" kādās no visauktākajām ziemas dienām – 23. decembrī un 13. janvārī – Madonas adventistu draudzē semināru par Bībeles stundu pasniegšanu vadīja Mārtiņš Subatovičs.

Seminārā piedalījās ap divdesmit Madonas un Ērgļu draudzes locekļi. Pasākumos bija pāris draudzei tuvu stāvoši

cilvēki, kas arī ar aizrautību iesaistījās Bībeles izpētē. Senas patiesības jaunā skaņā – tā varētu teikt par šo semināru. Kopumā tika aplūkotas astoņas pirmās Bībeles studiju tēmas. Man personīgi visvērtīgākais atklājums bija, ka, dziļāk analizējot 2. Mozus 24: 9-12, Ecihēla 1:26-28 un 4. Mozus 15:37-41, atklājas, ka Dieva likumi tika rakstīti uz safira akmens plāksnēm, visdārgākā materiāla, kas ir Dieva troņa pamatā. Zilā safira krāsa tiek piešķirta arī baušļu simbolam Izraēla apgērbā. Tas viss vēl vairāk atklāj Dieva likumu svētumu un neizmērojamo bagātību. Ir pierasts, ka Dieva baušļus bērnu grāmatās attēlo kā divas pelēkas parasta akmens plāksnes. Pasaulei ir jāzina, ka Dieva likums nav pelēks un apsūbējis, bet mirdz kā visdārgākais akmens un ir Dieva troņa pamatā.

Madonas un Ērgļu draudze ir bezgala pateicīga par doto priekštiesību savā draudzē piedzīvot šādu semināru. Madonas draudze katrā lūgšanu sanāksmē piemin un aizlūdž par "Jaunieši Kristum". Ar nepacietību gaidām turpmāko sadarbību!

Egita Berele

Elīna un draugi

Šā gada 2. februārī Septītās dienas adventistu Rīgas 3. draudzē notika jauks pasākums, pie mums viesos bija ieradušies viesi "Elīna un draugi", kuri sniedza muzikālus priekšnesumus.

Tika dziedātas dziesmas no Jaunām Kokļu Skaņām "Pa visu pasauli", "Ņem zvaigznes līdz", "Vai tu zini kur mieru gūt" un citas. Bija arī individuālie priekšnesumi, Jolanta izpildīja dziesmu "Meklē Dievu", Junita dziedāja dziesmu "Varenais Dievs", Daina atskaņoja skaņdarbu vijolei, kuru pavadīja muzikālā vadītāja Elīna Gaile. Alfrēds Jākobsons teica svētrunu no Atkl. 14:6-7 "Pirmā Eņģeļu Vēsts".

Pēc dievkalpojuma jautāju projekta koordinatorei Liliānai Sijātei, kāpēc viņi nolēma apciemot tieši Rīgas 3. draudzi. Lūk, ko viņa pastāstīja: "Projekta mērķis ir apmeklēt mazās draudzes, lai iepriecinātu cilvēkus un paceltu viņos ticības garu, un aicinātu vēl ar lielāku degsmi sekot savam Radītājam, varenajam Dievam, kā arī, lai ierakstītu dievkalpojumu diskos, kurus pēc tam varētu atskaņot, tā nesot evaņģēlija vēsti citiem cilvēkiem."

"Elīna un draugi" mīļi ielūdž šā gada 20. aprīlī apmeklēt Adventistu Slokas draudzi, kur viņi uzstāsies ar jaunu programmu. Ieeja brīva, līdzī jāņem labs garastāvoklis un labi paziņas un draugi.

Valdis Dahs

Simts dāvanu prieks

Trešo gadu, pateicoties starptautiskās labdarības organizācijas ADRA akcijai „Bērni palīdz bērniem”, varējām iepriecināt Tukuma sociālās aprūpes dienesta

ieteikto ģimeņu bērnus. Šogad tie bija simts bērnu.

24. decembrī starp Ziemassvētku pasākuma viesiem bija bērni, kuri pie mums ciemojās arī 2011. gada Ziemassvētku pasākumā, un bērni, kuri vasarā saņēma ADRA palīdzību, uzsākot skolas gaitas pirmajā klasē. Ievadā pasākuma organizatore Dace Bičole aicināja klātesošos noskatīties filmiņu par ADRA sniegto palīdzību Latvijā. Redzējām cilvēkus, kuri bija pateicīgi par pārtiku, apģērbu, tehniskajiem palīgīdzekļiem cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Šādi ir palīdzēti 1864 ģimenēm.

Uzvedumā par dāvināšanas prieku bērni ļoti uzskatāmi parādīja meitenes Santas Piparkūkas dzīvi bez draugiem, jo viņas vienīgais prieks bija naudas krāšana. Kad Santa pati saņem dāvanu, viņa uzzina, cik tas ir patīkami. Ir skaidrs, ka Dievs ikvienam dod kaut ko, ar ko iepriecināt citus. Pēc dzīvespriecīgi nodziedātās dziesmiņas ar kustībām „Ja tu priecīgs esi” bērni tika aicināti saņemt Austrijas bērnu sagatavotās dāvanas. Desmit dāvanu kastes aizceļoja uz Slampes sociālo centru, lai iepriecinātu lauku bērnus.

10. janvārī devāmies uz Tukuma speciālo internātskolu. Zālē bērnus gaidīja 54 dāvanu kastes, jau pieminētā filma un mūsu draudzes bērnu sagatavotā programma. Redzot bērnu mirdošās acis, bijām priecīgi un slavējām Dievu par cilvēku sirdis ielikto dāvināšanas prieku.

*Daina Sproģe
Tukuma draudzē*

Projekts Salaspilī

Jau ilgāku laiku dažādu iemeslu dēļ Salaspilī bija pārtraukta draudzes darbība. Tomēr, pateicoties Dieva vadībai, aizvadītā gada beigās tā tika atsākta, un tagad draudzes dievkalpojumi notiek katru sabatu pl. 11:00 Rīgas ielā 41, Salaspilī.

Šis gads (5. janvārī) draudzē tika iesākts ar īpašu piemiņas mielasta dievkalpojumu, kurā kalpoja mācītājs emeritus Laimonis Tomsons, kurš draudzi apmeklēja arī turpmāk.

Rūpējoties par draudzes izaugsmi, Latvijas draudžu savienība ar Baltijas ūnijas atbalstu Salaspilī organizē evaņģelizācijas semināru, kurš sāksies 8. martā un notiks katru piektdienu, sestdienu un svētdienu pl. 18:00 kultūras namā „Rīgava”, Līvzemes ielā 7. Tāpēc ir aicinājums visiem Salaspilī un tās tuvumā dzīvojošajiem adventistiem sajūst atbildību par savā novadā dzīvojošajiem līdzcilvēkiem, draugiem un paziņām, tos aicinot apmeklēt šo Bībeles izpētes semināru par attiecībām ar Dievu, ģimeni un līdzcilvēkiem.

Lai praktiski veicinātu semināra apmeklētību un sekmes, ir aicinājums šo semināru īpaši pieminēt lūgšanās, kā arī piedalīties ielūgumu un grāmatu izplatīšanā Salaspilī 24. februārī un 3. martā. Lai pieteiktos un uzzinātu

plašāku informāciju par šo evaņģelizāciju, ir iespējams sazināties ar M. Āriņu, tel. 27832222, e-pasts- martins.arins@gmail.com. „Jūsu Aicinātājs ir uzticams, Viņš būs arī Darītājs.” 1 Tes. 5:24

Pateicoties par atsaucību un dedzīgajām lūgšanām,

V. Āriņš, Salaspilī. (tel. 22030030)

Atvērts Ģimeņu klubs Rēzeknē

20. janvārī Rēzeknē uz pirmo kluba „Laimīga ģimene” nodarbību bija aicināti visi interesenti. Apmēram 30 cilvēki bija iekārtojušies pie skaisti noformētiem galdiem, lai neoficiālā gaisotnē mācītos būt laimīgam un darīt laimīgus līdzcilvēkus.

Veiksmīgi noslēdzoties semināram ar nosaukumu „Laimīgas ģimenes noslēpumi”, kas

norisinājās iepriekšējā gada novembrī, tā apmeklētāji aptaujas anketās norādīja, ka noteikti vēlētos, lai pilsētā būtu līdzīgi pasākumi. Jo visi bija vienprātis – attiecību tēma ir aktuāla, un, lai spētu dzīvot laimīgi, ir nepārtraukti jāizglītojas. Tāpat Rēzeknes ielās tika aptaujāti pilsētnieki par šāda kluba nepieciešamību, kas 95% gadījumu atbildēja apstiprinoši.

Tieši šī iemesla dēļ brīvprātīgo grupa – Vitālijs un Irina Mačņevi, Dainis un Irina Rudzīši, Nikolajs Jarmončiks, Iveta Mačņeva un Imants Ģipslis –, kas organizēja semināru, nolēma darbu šajā jomā turpināt.

Pirmās nodarbības ar nosaukumu „Mēs tikko sākam” ievadā katram atnācējam bija jāatbild uz dažiem jautājumiem par to, ko viņam personīgi nozīmē atzinības vārdi ģimenē, darbā un sabiedrībā. Kā tie ietekmē ikdienu.

Pēc īsas diskusijas kluba vadītājs Vitālijs Mačņevs iepazīstināja ar prezentāciju, kurā pastāstīja, ka stipras ģimenes atšķiras ar to, ka izsaka viens otram atzinības vārdus.

Nākamā kluba nodarbība plānota 17. februārī pl. 16:00 3. vidusskolas aktu zālē, temats „Iemīlēšanās. Kā atšķirt mīlestību no iemīlēšanās.”

Kā pastāstīja Vitālijs: „Aicināts ir ikviens, jo attiecību tēma skar ikvienu. Mēs katrs dzīvojam sabiedrībā un esam dažādu veidu attiecībās ar līdzcilvēkiem. Uzdrīkstieties cīnīties par savu, savas ģimenes un līdzcilvēku laimi!”

Tālrunis uzzinām.: 29333187 (Vitālijs)

Elīna Ģipsle

Draudžu Savienības kongress

Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības Padome sasauca Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības kongresu no 2013. gada 29.-31. augustam. Kongresa norises vieta Rīgā, Baznīcas ielā 12 a. Sakarā ar kongresa sasaukšanu draudzes tiek aicinātas izvēlēties kongresa delegātus un izvēlēto delegātu vārdus darīt zināmus draudžu Savienībā līdz 2013. gada 10. maijam. Izraksts no Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības Statūtiem:

4. 7. Savienības kārtējo un ārkārtas kongresu delegāti ar tiesībām izteikt savu viedokli un piedalīties balsošanā ir:

a) Visi Savienības draudžu pilnvarotie delegāti. Katrai drau-

dzei ir tiesības uz draudžu Savienības kongresu izvirzīt un pilnvarot vienu delegātu, un vēl papildus vienu delegātu no katriem simt piecdesmit (150) draudzes locekļiem vai no šī draudzes locekļu skaita lielākās daļas.

b) Visi Savienības Padomes locekļi;

c) Visi Baltijas Ūnijas Padomes locekļi;

d) Visi Savienības darbinieki, kuriem ir Savienības izdotas pilnvaras vai mācītāja apliecības;

e) Ģenerālkonferences un Transeiropas Divīzijas Padomes locekļi.

Tabulās kvotu skaits:

Draudze	Locekļu skaits	Deleg.	Deleg. no 76	Deleg. no 150	Kopā:
Aizkraukle	49	1			1
Aizpute	38	1			1
Alūksne	38	1			1
Auce	44	1			1
Bauska	88	1	1		2
Cēsis	130	1	1		2
Cēsis (Sadraudzība)	47	1			1
Daugavpils	63	1			1
Dobele	56	1			1
Ezere	17	1			1
Ērgļi	33	1			1
Gulbene	17	1			1
Jēkabpils	39	1			1
Jelgava	93	1	1		2
Kandava	38	1			1
Kārsava	20	1			1
Krāslava	21	1			1
Kuldīga	28	1			1
Liepāja	153	1		1	2
Limbaži	43	1			1
Līvāni	19	1			1
Ludza	19	1			1
Madona	88	1	1		2
Mazsalaca	23	1			1
Ogre	75	1	1		2
Olaine	52	1			1
Priekule	12	1			1

Draudze	Locekļu skaits	Deleg.	Deleg. no 76	Deleg. no 150	Kopā:
Rēzekne	53	1			1
Rīga 1	614	1		4	5
Rīga 2	72	1			1
Rīga 3	43	1			1
Rīga 4	124	1	1		2
Rīga 5	255	1		2	3
Rīga 6	74	1			1
Rīga 7	61	1			1
Rīga 8	19	1			1
Rīgas 10	32	1			1
Rīga (Korinta)	58	1			1
Rūjiena	69	1			1
Salaca	39	1			1
Salaspils	9	1			1
Saldus	84	1	1		2
Savienības draudze	197				
Sigulda	71	1			1
Sloka	68	1			1
Smiltene	69	1			1
Strenči	19	1			1
Talsi	177	1		1	2
Tukums	95	1	1		2
Valka	60	1			1
Vālmiera	205	1		1	2
Ventspils	100	1	1		2
Zilaiskalns	24	1			1

Ordinācija – uzmanības lokā

Teoloģijas un ordinācijas pētījumu komitejas locekļi ir beigusi savu pirmo sesiju. Tā notika janvāra vidū līdzās centrālajai Ģenerālkonferences administrācijas ēkai pie Vašingtonas, Merilendā (ASV).

Kā tūlīt pēc sesijas beigām telefonkonferencē Baznīcas līderiem ziņoja sesijas vadītājs, komitejas priekšsēdētājs Artūrs Štele (viņš ir arī Ģenerālkonferences

Bībeles izpētes institūta direktors), noskaņojums ir pozitīvs. „Mums ir patiesa cerība, ka Baznīca spēs atrast veidu, kā atrisināt atšķirības, kādas ir radušās ordinācijas jautājuma dēļ. Mēs atstājam sanāksmi ar ļoti optimistisku sajūtu un pārliecību, ka Dievs mūs vada. Mums ir daudz iemeslu pateikties Kungam.”

Šo pētījumu komiteju 2012. gada oktobrī izveidoja Ģenerālkonferences Administratīvā komiteja, un tās uzdevums ir izpētīt ordinācijas jautājumu Bībeles gaismā, lai saprastu, vai ordinācija ir paredzēta tikai vienam dzimumam. Komiteju veido 106 cilvēki – gan teologi, gan vienkārši draudzes locekļi, mācītāji un Bībeles studenti no visām 13 pasaules divīzijām. Artūrs Štele tika izvēlēts kā komitejas priekšsēdētājs. Apmēram ceturtdaļa komitejā ir sievietes. Trīs dienu garumā vispirms bija iespējams dzirdēt kādu uzrunu. Tai sekoja lūgšanas pēc Svētā Gara vadības, bet pēc tam atsevišķi pētnieki iepazīstināja ar savu sagatavotu dokumenta uzmetumu, kurā bija atklāti dažādi ordinācijas izpētes jautājumi. Šie projektu uzmetumi bija gan par Baznīcas doktrināliem jautājumiem, gan par ordinācijas vēsturi un hermeneitiku.

Pēc katras prezentācijas komiteja iesaistījās diskusijās par dzirdēto. Bet otrajā dienā visi sadalījās mazākās grupās, kuras gatavoja kādus priekšlikumus un ieteikumus dokumentu projektiem. Vēlāk, ņemot vērā šos ieteikumus, projektu autori iestrādās šos ieteikumus dokumentā, un atjaunotie dokumentu projekti tiks prezentēti un apspriesti nākamajā sanāksmē, kas notiks jūlijā.

Viedokļu atšķirības tika dzīvi apspriestas otrajā sanāksmes dienā, tā intervijā atzīst viens no komitejas locekļiem, „bet tad mācītājs Štele visus apstādināja un teica: „Lūgsim Dievu!” un atmosfēra izmainījās. Bija sajūtams Kristus Gars, un mēs jutāmies brīvi dalīties ar saviem viedokļiem”.

Pozitīvas pārmaiņas Ķīnā

Ķīnas Sociālo zinātņu akadēmija sponsorējusi Ķīnas Zinātnes forumu, starptautisku konferenci, kuru organizēja Pasaules Reliģiju institūts. Tēma bija „Reliģiskā labdarība un sabiedrības attīstība”. Šādu pasākumu vēl pirms gadiem būtu bijis grūti organizēt.

Daži apmeklētāji pauda cerību, ka tas varētu būt pozitīvs signāls nākotnes attiecībām starp valsti un reliģiskajām labdarības organizācijām Ķīnā.

Šobrīd reliģisko labdarības organizāciju darbs valstī ir atļauts tikai īpašos gadījumos, kurus akceptējusi vietējā vai nacionālā valdība. Valsts arī kontrolē šo darbu. Tikai ierobežots skaits organizāciju sadarbojas ar valsts administrāciju atsevišķos gadījumos, kad ir ārkārtas situācija, vajag sniegt pir-

mo palīdzību vai arī vides aizsardzības jomā.

Adventistu palīdzības organizācija ADRA ir viena no šādām iestādēm. Tās administratīvā mītne atrodas Honkongā, bet viņi spēj īstenot projektus lielajā Ķīnā.

Konferencē kopā pulcējās 114 eksperti, universitātes profesori, valsts administratori un reliģisko labdarības organizāciju pārstāvji. Vairums bija no Ķīnas, bet virs 20 cilvēkiem bija viesi no citām valstīm. Adventistu Baznīcu pārstāvēja Ģenerālkonferences Reliģiskās brīvības vadītājs Džons Grācs.

Statistika apstiprina lielo ietekmi, kādu sniedz reliģiskās labdarības iestādes, lai palīdzētu sabiedrībai pārvarēt nabadzību un sociālās problēmas. Konferences dalībnieki secināja, ka tas tikai apstiprina nepieciešamību palielināt sadarbību starp valsti un palīdzības organizācijām.

Pētījumi arī liecina, ka tie cilvēki, kas regulāri apmeklē dievkalpojumus savā draudzē, ir labprātīgāki un vairāk iesaistās sociālās aktivitātēs nekā pārējie cilvēki. Bet Ķīnas jaunās administrācijas prioritāte ir iedzīvotāju labklājības celšana.

Reliģiskās palīdzības organizācijas var dot savu ieguldījumu vairot veselības aprūpes, izglītības un citas iespējas valstī.

Kā zināms, Ķīna varētu nākotnē kļūt par vienu no ekonomikas lielvalstīm pasaulē. Bet, šķiet, ir vajadzīgs laiks, lai valsts īstenotu atvērtāku politiku attiecībā pret labdarības institūcijām. Bet, kā oficiālie Ķīnas eksperti sacīja, „pavasaris reliģiskajām labdarības organizācijām ir sācies”. Laiks rādīs, vai tā ir patiesība.

Negadījums aviācijā

Lidmašīnu inženieris, kurš apkalpoja misijas lidojumus Papua Jaungvinejā, ieguvis 50% ķermeņa apdegumus pēc tam, kad, veicot lidmašīnas regulāro apkopi jaunai lidmašīnai, izcēlās ugunsgrēks.

Lindens Millists, kurš ir galvenais inženieris Adventistu Aviācijas dienestā, apdega, kad uzliesmoja benzīna tvertne Aviācijas dienesta angārā Gorokas pilsētas lidostā. Viņš tika nogādāts

uz Austrālijas pilsētas Brisbanes slimnīcu, kur ārsti uzsāka cīņu par viņa dzīvību. Millistam ir 33 gadi.

Adventistu Aviācijas dienestam ir izšķiroša nozīmē Adventistu Baznīcas darbam Papua Jaungvinejā. Piloti pārvadā mācītājus, skolotājus un celtniecības materiālus izolētajās un kalnainajās augstienēs. Daudzi ciemati atrodas pat divu dienu gājumā no autoceļiem. Dienests arī palīdz tad, kad nepieciešama medicīniska evakuācija.

Adventistu Aviācijas dienestam pieder divas 10-vietīgas lidmašīnas, un, piemēram, pagājušajā gadā tās veica vairāk nekā 1000 misijas lidojumu. Dienests arī īsteno komercpārvaldījumus, lai finansiāli nodrošinātu dienesta darbību. Millists ir viens no 13 darbiniekiem, četri ir piloti.

No adventistu ziņu aģentūras ANN

Tālivaldis Vilnis
Globālās misijas vadītājs Latvijā

Jaunu draudžu DIBINĀŠANA

Veidot jaunu draudzi nozīmē censties katrā vietā, ciematā vai pilsētā, izveidot vietu, kur cilvēki veidotu dievkalpojumus un efektīvāk varētu uzrunāt dažādas cilvēku grupas.

Jaunu draudžu veidošana – tas ir ļoti plašs temats. Šajā rakstā centīšos aplūkot tikai dažus aspektus. Ja kādam šķiet, ka neesmu minējis vēl daudzus nozīmīgus argumentus, tad iepriekš jau atvainojos. Atziņas ar kurām dalīšos šajā rakstā, esmu ieguvis, piedaloties seminārā, ko vadīja Toms Evans no Endrjūsas Universitātes, kā arī piedalījies starpkonfesionālā seminārā, kur runāja par jaunu draudžu dibināšanu Skandināvijā un Latvijā. Man arī ir bijusi privilēģija būt klāt pie trīs jaunu draudžu veidošanas, kad tās Dieva žēlastībā dibināja mācītājs Glāzers. Loģiski, ir izdevies redzēt un dzirdēt par dažādām veiksmeņiem un arī neveiksmeņiem un pārdomāt iespējamus cēloņus, un uzklaut daudzus cilvēkus Latvijā par šo jautājumu.

Jēzus piemērs

Bībelē ir rakstīts Marka 6:7, arī Lk. 9:6, ka Jēzus apstaigāja visus ciematus un mācīja cilvēkus. Tātad tur noteikti veidojās draudzes, jo cilvēkus vajadzēja darīt par mācekļiem, un tas ir process, kas nenotiek tikai pēc vienas labas svētrunas. Nebija tā, ka bija viena liela draudze Jeruzalemē, un visi draudzes locekļi brauca uz dievkalpojumiem uz Jeruzalemi. Arī Apustuļu darbos lasām, ka tika veidotas daudzas jo daudzas jaunas draudzes.

Lasīju kādu pētnieku, kas rakstīja tādu kā simbolisku ainojumu, ka pirmkristiešu laikā uz katras ielas bija pa draudzei.

Atmoda un reformācija

Mums ļoti bieži izskan aicinājums uz

atmodu un reformāciju, un viena no idejām, kas to var atbalstīt, ir jaunu draudžu dibināšana. Taču, lūdzu, nevajag domāt, ka tas atrisinās visas problēmas. Mums tāpat vajag rūpēties jau par esošajām draudzēm un par to izaugsmi. Jo noteikti ir cilvēki, kas labprātīgāk pievienojas jau esošajām draudzēm, bet būs cilvēki, kurus spējam aizsniegt un efektīvāk veidot par mācekļiem ar jaunu draudžu dibināšanu. Ja jūsu draudzē viss notiek, tad tā turpiniet un esiet svētīti. Evans teica, ka veselīga draudzes izaugsme ir 10% gadā, tātad ja draudzē ir 100 draudzes locekļi, tad tai gada laikā vajadzētu pievienoties 10 cilvēkiem. Tā kā izvērtējiet, vai ir laba izaugsme jūsu draudzē? Pārvērtējiet, cik naudas līdzekļu tiek izlietots jūsu draudzes

evaņģelizācijas aktivitātēs un cik esošas draudzes uzturēšanas vajadzībām? Evans teica, ka vismaz 25% vajadzētu būt novirzītiem evaņģelizācijas kalpošanām. Ļoti labi būtu, ja tie būtu 50%. Vai jūsu draudzes padomē pirmais jautājums ir par evaņģelizācijas aktivitātēm? Jo uz to mūs aicina mūsu draudzes Rokasgrāmata

Jaunu draudžu veidošana ir garš process

Pīters Roenfelds teica, ka tas vidēji prasa sešu gadus, lai cilvēki iepazītos ar Kristu un tad vēl iemācītos kalpošanu, lai draudzes dzīve nostabilizētos. Tā nav tikai viena akcija. Ja neesat gatavi veikt tik daudz laika šai kalpošanai, tad ir vājas cerības, ka tas izdosies.

Kāda ir motivācija?

Ļoti svarīga ir motivācija, kāpēc es to daru un vēlos izveidot jaunu draudzi Galvenajiem iemesliem jābūt kalpot Jēzum un aizsniegt noteiktu cilvēku grupu, vai veidot draudzi, kur nav vēl

Es nenosaukšu visus iemeslus, kāpēc vajadzētu veidot jaunas draudzes, bet tikai minēšu dažus piemērus, ko stāstīja Evans un ko esmu dzirdējis no cilvēkiem te, Latvijā.

Dažādi cilvēki

Evans jautāja, kā mēs aizsniedzam noteiktas cilvēku grupas? Piemēram viņš minēja, ka visneaizsniegtākā cilvēku grupa Rietumu sabiedrībā ir vientuļās māmiņas. Tagad varam uzdot jautājumu, vai dievkalpojumu laiki ir izdevīgi viņām, vai kāds parūpēsies par viņu bērniem tajā laikā, vai viņas nesaņems pārmetumus, ka viņu bērni būs skaļāki dievnamā, jo vienai pašai nav vienkārši bērnus izaudzināt? Vai svētrunas un aktivitātes būs tādas, kas piepildīs viņu vajadzības?

Tāpat Evans minēja piemēru, ka Amerikā veido draudzi bezpajumtnieku vidū. Tāpat varam iedomāties, kāda ir vajadzīga pieeja tiem cilvēkiem, kādiem jābūt dievkalpojumiem, kādos laikos tie ir jāriko un kur. Tāpat

cilvēkus. Jēzus vienīgais spēj uzrunāt visa veida cilvēkus. Pat Pāvils bija veiksmīgāks pie pagāniem, bet Pēteris pie jūdiem.

Vietas nozīme

Jaunu draudžu veidošana ir ļoti svarīga arī tās atrašanās vietas dēļ. Parasti ir pierasts, ka draudze ir kādā pilsētā, un tad no apkārtnējiem ciematiem visi brauc uz dievkalpojumu pilsētā. Tas ir attālumš, laiks un nauda. Citiem tas patīk, un viņi ir apmierināt, bet bieži ir tā, ka, ja organizē grupiņu vai dievkalpojumu uz vietas, tad pievienojas tādi cilvēki, kas uz pilsētu nebrauc. Arī ja pasākumi notiek konkrētā vietā, apkārtnējos vieglāk ir uzaicināt, un arī tā ir liecība vietai, kur tas notiek.

Saturs

Dievkalpojumu tēmas un svētrunas. Ja veidojam jaunu draudzi, tad viss tiek darīts, lai cilvēki augtu soli pa solim, un tēmas tiešām ir piemērlētas viņiem. Ja ir vecas draudzes, tad ir daž-

Neviena draudze nespēj aizsniegt visus cilvēkus. Katrai ir savs dievkalpojumu laiks, stils, uzsvars un mērķauditorija. Vienīgi Jēzus spēj uzrunāt visa veida cilvēkus.

adventistu draudzes, bet nevis veidot draudzi, lai protestētu pret citādi domājošiem adventistiem vai arī kādam kaut ko pierādīt, ka, lūk, mēs to vai to spējam, bet jūs to nespējat. Nevienš īsti kristīgs projekts nevar balstīties kā protests vai cīņa pret kaut ko, jo tas agri vai vēlū nonāks pie izsūkuma.

Kāpēc vajag jaunu draudzi?

Evans saka, ka veidot jaunu draudzi nozīmē censties katrā vietā, ciematā vai pilsētā, izveidot vietu, kur cilvēki veidotu dievkalpojumus un efektīvāk varētu uzrunāt dažādas cilvēku grupas. Viņa ieteikums ir arī pilsētās, kur ir viena draudze, dibināt vēl citas, lai aizsniegtu kādu noteiktu cilvēku grupu. Viņa pieredze rāda, ka šādas draudzes sastāv ne vairāk kā no 50 cilvēkiem, jo tik lielas draudzes var vadīt ierindas locekļi.

Kāpēc vajag veidot jaunas draudzes pilsētā, kur ir viena pietiekoši liela draudze? Visi taču te var atnākt un dzirdēt adventes vēsti!

jārēķinās ar viņu aromātu, jo citi pēdējo reizi ir mazgājušies iepriekšējā gadsimtā. Tāpat jāreķinās, ka tur ir ļoti daudz cilvēku ar smagām atkarībām un kriminālām pagātnēm, kas nāk no dziļiem grāvjiem un klūp atkal atpakaļ, un atkal ceļas. Vai parastā draudzē visi to spētu pieņemt un saprast un vai visas kalpošanas būtu virzītu viņu vajadzībām?

Tādējādi ir pietiekoši daudz cilvēku grupas, kuras ir jāaizsniedz sevišķā veidā un arī jākalpo ar noteiktu pieeju un sapratni. Taču neviena draudze nespēj aizsniegt visus cilvēkus. Katrai draudzei ir savs dievkalpojumu laiks, stils, uzsvars un mērķauditorija. Pat ja kāda draudze nav to deklarējusi, tad, vērojot no malas, varam pateikt, kāda tipa un veida cilvēkus šī draudze aizsniedz un piepilda viņu garīgās vajadzības. Paskatieties, kas ir draudzes vadībā un vadošie aktīvist, un jūs sapratīsiet, kādus cilvēkus viņi spēj uzrunāt. Arī es spēju aizsniegt tikai sev līdzīga tipa

reiz problēmas, jo citi pieredzējušie ir neapmierināti, ka nav tik dziļas svētrunas, ka ir tikai "piens". Es atceros, kā mācītājs Glāzers visās trijās jaunajās draudzēs soli pa solim atkal un atkal atkārtoja ļoti vienkāršā veidā pamattēmas par kristīgo ticību. Mēs kā jaunie bijām sajūsmā, bet vai būtu sajūsmā cilvēki, kas ticībā ir daudzus gadus?

Ja mēs paskatāmies vēsturē, Adventistu Baznīca pirms Otrā pasaule kara sastāvēja arī no daudzām mazajām draudzēm un grupām. Tas palīdzēja efektīvi kalpot un aizsniegt daudzus cilvēkus. Taču tad valstī tika atzītas tikai lielas draudzes. Mazās draudzes tika apvienotas ar varu kopā lielākās draudzēs. Tas nesa gan dažas svētības, gan arī ne tik labas lietas. Misijas darbs bieži kļuva mazāk efektīvs.

Attiecības un misija

Vēlos uzsvērt, ka tas ir normāli, ja draudzēs ir diskusijas un dažādi uzskati par praktiskām lietām. Tas ir pat labi, ka esam dažādi cilvēki, lai cits no

cita mācītos un dalītos pieredzē. Taču paskatieties uzmanīgi, vai jūsu garīgā bagāža un diskusijas nepārvēršas par strīdiem un bremsēm, kas traucē aizsniegt citus cilvēkus. Reizēm veidojas pārpratumi, kur katram ir atšķirīga izpratne un skatījums, un attiecības pārvēršas par cīņu vienam pret otru. Reizēm cilvēki strīdas gadiem, un līdz ar to misija ir kavēta vai pat paralizēta. Vai Dievs var pievienot draudzei cilvēkus, kur pastāvīgi ir strīdi? Vai bērni ir laimīgi, piedzimstot ģimenē, kur vecāki strīdas, viens otru vainojot visās nelaimēs?

Dabā katram putnam, lai lidotu, ir kreisais un labais spārns, bet ja spārni sāks savā starpā cīnīties, tad putns nespēs lidot. Tāpat ir ar draudzes kreisajiem un labajiem „spārniem”: ja tie ir, lai viens otru papildinātu un atbalstītu, lai abas puses aktīvi veiktu misiju, tad viss ir kārtībā. Taču ja to pastāvīgais uzdevums ir cīnīties pret otra spārna darbību, tad draudzes lidojums nebūs produktīvs. Ja pat kādam tie ir regulāri strīdi par ļoti labu lietu, tad uzdodiet jautājumu, cik esat šo strīdu laikā aizsnieguši cilvēkus no sabiedrības?

Cilvēku izaugsmes speciāliste Barbara Šēra raksta, ka katram cilvēkam skats uz šo pasauli ir tikpat unikāls un vienreizējs, tāpat kā pirkstu nospiedumi. Tāpēc tas ir normāli, ka cilvēki redz vienu un to pašu lietu, bet ir vairāki secinājumi par to. Taču ja kāds nesaredz šo dažādību, bet ir pārliecināts par savu taisnību, rodas ultimāta stils un grupēšanās. Izskan apgalvojumi, kamēr otrie cilvēki būs draudzē, tikmēr Dievs nesvētīs misiju. Savukārt otrie uzskata ka ar šādiem cilvēkiem vispār nevar aizsniegt nevienu cilvēku, jo pirmie nesaprot, kā cilvēki sabiedrībā dzīvo. Katrs atradīs citātus, lai savu ideju aizstāvētu. Katrs ieņem kaut kādu pozīciju, jo aizstāv savu taisnību vienā vai otrā jautājumā. Liekas, ja cilvēkiem vajag piepildīt savu psiholoģisko vajadzību pēc ienaidnieka vai pretinieka tēla, tad tas ir saprotami, bet vai tas palīdz misijas darbā? Iespējams, tādā gadījumā ir normāli, ja abas puses veido draudzes, kā viņi to saredz pareizi, un tad nebūs enerģija jātērē, lai censtos pārveidot vienam otru. Turklāt, ja gadiem tas nav izdevies, droši, ka neizdosies arī turpmāk.

Ielūkojamies Bībelē Apustuļu darbu 15:37-41. Arī tur radās sarūgtinājums starp divām misionāru komandām. Pāvils negribēja pīties ar bailīgo un būtībā

nodevīgo Marku, jo tas bija kādā brīdī nobijies no cīņām un atkāpies. Taču Barnaba gribēja un spēja kalpot ar tādu kopā un atkal viņu piecelt. Tā izveidojās divas grupas, bet viņi nebombardēja viens otru ar argumentiem, cik vieni ir slikti vai otri. Tā šīs abas misionāru grupas aizsniedza dažādus cilvēkus.

Lasot redzam arī to, ka pirmkristiešu draudzē bieži bija nesaprašanās starp divu grupu kristiešiem: kādiem, kas ienāca no jūdaisma un kļuva par kristiešiem, un citiem, kas ienāca no pagāniem. Katram nāca līdzīti kaut kas no vecās, ierastās vides un dzīves. Abiem bija gan kaut kas labs, gan ne tik labs. Kādi no jūdaisma bija pārņēmuši dažus ebreju rituālus un tradīcijas, un gribēja uzspiest citiem. Tāpat pagāniem bija sava bagāža, ko viņi ienesa draudzē. Radās nesaprašanās un pārpratumi. Jo vide, kurā uzaugam, mūs iespaido. Ideālas vides nav nekur, arī draudzē nē, jo visi esam grēcinieki.

Mūsdienās ir pieredzētas problēmas draudzēs starp tiem, kas ir adventisti vairākās paaudzēs, un tiem, kas ienāk no malas. Šiem cilvēkiem ir citāda domāšana, jo ir atšķirīga pieredze. Cilvēki nedomā vienādi, katram bijusi sava ietekme. Ja varam to apzināties un izmantot viens otra stiprās puses un labo pieredzi, tad viss kārtībā. Taču ja nē, tad ir jautājums, vai ir vērts uzturēt spriedzi un strīdus savā starpā, jo misijas darbs tiek kavēts, un kādi grib pārveidot citus, kas ienāk no malas, bet viņi grib pārmācīt vecos stagnātus. Bet jaunās draudzēs lielākoties nav to strīdu, kas ir jau vecākās draudzēs ar savām tradīcijām.

Tātad mūs visus vieno Kristus, un Viņš vienādi ir aicinājis gan pieredzējušos, gan jaunākos, bet svarīgi, lai nebūtu pārākuma sajūtas, ka esam labāki par otriem. Tāpēc jauno draudžu veidotājiem ir jābūt empātījam, kas saprot to cilvēku izaicinājumus, kādi rodas tiem, kas nāk no sabiedrības, lai iepazītos ar kristietību.

Vai izmainīt esošās draudzes?

Parādās argumenti, ka mums ir ļoti krasi jāpārmaina visas draudzes kalpošanas stils, lai aizsniegtu cilvēkus no sabiedrības.

Visām esošajām draudzēm ir savs limits, cik tālu tās spēj un vēlas pārmainīties. Ja mēs gribam pilnībā izmainīt dievkalpojuma stilu, laikus un mūziku, vispirms tas, visticamāk sastaps lielu pretestību, jo totāli citāds kalpošanas

veids būs jau esošiem draudzes cilvēkiem neinteresants un tas viņus neuzrunās. Bet mums ir jābūt arī par šo cilvēku garīgām vajadzībām. Tāpēc, ja vēlaties mainīt kaut ko radikāli, tad ir jāveido jauna draudze. Vēl jo vairāk, cilvēks psiholoģiski vislabāk atceras laiku 20-35 gadu vecumā. Tad ir jaunība un enerģija. Kad nāk cita paaudze, tad sakām, ka vairs nav tik labi, kā bija mūsu jaunībā, nav tā garīguma un pacēluma.

Man tas vecums bija, kad bija deviņdesmitie gadi Latvijā, kad draudzes veidojās, sabiedrībā bija entuziasms un bija daudzie semināri un kristības. Taču tiem, kam tagad ir 20 un mazliet vairāk gadu, šis laiks ir vislabākais. Kad viņiem būs pāri četrdesmit, tad arī viņi teiks, ka, lūk, mūsu jaunības gados bija cits garīgums un aktivitātes. Tāpat ir jebkurai paaudzei, tāpēc jau bieži ir tā, ka katra paaudze savā starpā saprotas labāk un efektīvāk var izveidot citu draudzi savai paaudzei. Vēl vairāk, katrai paaudzei jāapzinās, ka mēs nespēsim atgriezt laiku atpakaļ, kā bija agrāk, jo tagad ir cita domāšana un citi izaicinājumi, kas šai paaudzei jārisina, lai izdzīvotu un attīstītos.

Lasīju kādu speciālistu, kas izsaka domu, ka agrāk mums mācīja stabilas dzīves pamatus, kā iegūt profesiju un visu mūžu tajā nostrādāt. Taču tagad mums ir jābūtu mūsu bērniem visu laiku būt gataviem pārmaiņām un apgūt jaunus darbus un arodus, jo viņiem nebūs lielas iespējas vienā arodā un vietā nostrādāt visu mūžu. Loģiski, ka evaņģēlijs nemainīsies, bet jābūtu mūsu bērniem būt visu laiku gataviem pārmaiņām draudzē, lai aizsniegtu cilvēkus, jo pasaule ļoti ātri mainās. Interesanti padomāt, kāda būs pasaule un draudze, ja šī zeme pastāvēs vēl simts gadus? Taču arī tad cilvēki dzīvos un domās par evaņģelizāciju, tikai tā noteikti metožu ziņā būs daudz citādāka.

Komanda

Tieši ātrās pārmaiņas ir tās, kas prasa radikāli jaunu pieeju kalpošanā. Loģiski, ne visas pārmaiņas ir labas vai sliktas. Draudzē ir dažādas dāvanas, piemēram, evaņģēlista, kas vienmēr redz iespējas aizsniegt cilvēkus. Viņi spēj palīdzēt arī tiem, kas lēnām aug, saprast viņus arī tad, ja šie cilvēki kādu brīdī stāv uz vietas un varbūt pat krīt atpakaļ. Katrai lietai ir savs laiks. Taču, kam nav šādu dāvanu, tas saredz,

iespējams, tikai kļūdas, ko pieļauj jaunie kristieši. Tāpēc veidojiet jaunās draudzes ar komandu, kurai ir šīs evaņģēliskās dāvanas. Janvāra beigās Rīgā bija brāļi no Ģenerālkonferences, kas teica, ka mums ir jātic cilvēkiem, un tikai tad mēs redzēsim viņos garīgās pārmaiņas. Nevis otrādi. Mācieties no tiem, kam ir šīs dāvanas un rezultāti, lai nav tā, ka lielākie eksperti cilvēku mantošanā ir tie, kas paši neaizsniedz gandrīz nekad nevienam, bet spēj tikai par to diskutēt.

Ja veidosit jaunu draudzi, tad izveidojiet komandu, kam ir kopīga vīzija, stratēģija un sistēma, kā strādāt un aizsniegt noteiktu cilvēku grupu. Tas ir

Kāds sekmīgs evaņģēlists ir teicis, ka pēc vairākiem gadsimtiem, kopš aktīvas ir institucionālās draudzes, atkal ir pienācis laiks kristietībai atgriezties cilvēku mājās un dzīvēs. Arī Latvijā viena no lielākajām atmodām sākās ar brāļu draudžu veidošanos, kur cilvēki pulcējās pa mājām, pētīja Svētos Rakstus, un tas izraisīja visas tautas atmodu.

Toms Evans seminārā stāstīja par kādu Amerikas pilsētu, kuras apkaimē pirms vairāk nekā 100 gadiem darbojās vairākas draudzes, un cilvēki bija atvērti adventes vēstij. Tur aktīvi darbojās un kalpoja Elena Vaita. Pagāja tikai nepilni 100 gadi, un 1990. gadā šajā

esošās draudzes.

5) Ja pietrūkst sākotnējā pamata jeb atspēriena jaunas draudzes izveidei

Ko vajadzētu darīt Latvijā?

Es tikai minēju to, ko esmu dzirdējis no cilvēkiem, kas ir ieinteresēti šajā kalpošanā.

1) Skaidrot jauno draudžu dibināšanas nozīmīgumu, lai aizsniegtu tos, kurus nespējam aizsniegt citādā veidā. Tātad, lai cilvēki saprastu, ka jauna draudze nav nekas slikts, tas nav protests vai akcija pret esošajām draudzēm.

2) Veidot komandas no tiem cilvēkiem, kas vēlas piedalīties šajā kalpošanā, un tos apmācīt.

3) Regulāri aktīvistiem no visas Latvi-

Ja draudze nav aktīva evaņģelizācijā, lai aizsniegtu cilvēkus, tā var vienkārši nomirt ar pēdējiem tās draudzes locekļiem. Bet pasaule tāpēc neapstāsies.

normāli, ka būs dažādi cilvēki, bet visiem ir jābūt vienprātīgiem par sistēmu un ideju, kā kalposiet. Taču nepieļaujiet ienākt kādam citam no malas un veidot citu sistēmu, tad nekas nesanāks.

Esošā pieredze

Jauno draudžu veidošanu praktizē arī Skandināvijā vecās, tradicionālās draudzes, jo tas palīdz daudzus cilvēkus pievērst ticībai un iesaistīt kalpošanā. Viens no jauno draudžu dibinātājiem stāstīja šādu gadījumu. Kādā pilsētā bija izveidots Alfas kurss, kuru apmeklēja daudz cilvēku. Pēc Alfas kursa izskanēja aicinājums šiem interesentiem pievienoties jau esošajām draudzēm pilsētā. Tur bija trīs vienas konfesijas draudzes. Šķiet, pietiekoši liela izvēle. Taču jaunie nespēja iedzīvoties vai arī vecie nespēja pieņemt jaunus, jo pēc diviem gadiem no visiem interesentiem tikai 10% procenti aktīvi apmeklēja šīs trīs draudzes. 90% bija kaut kur pazuduši. Nākamajā reizē, kad viņi rīkoja Alfas kursu, viņi nolēma veidot jaunas draudzes, lai jaunajiem būtu iespēja pašiem mācīties un augt kopā ar tiem, kam ir šī dāvana darboties ar jauniem kristiešiem. Pēc diviem gadiem varēja secināt, ka pazaudēti bija tikai 10% no visiem interesentiem, bet 90% ir joprojām aktīvi draudžu locekļi.

apkaimē vairs nebija neviena adventista. Tad Toms Evans ar savu komandu nolēma atkal doties turp un veidot jaunas draudzes. Tagad, pēc padsmītiem gadiem, tur atkal ir vairākas draudzes ar vairākiem simtiem sabata svinētāju. Tātad, ja draudze nav aktīva evaņģelizācijā, lai aizsniegtu cilvēkus, tā var vienkārši nomirt ar pēdējiem tās draudzes locekļiem. Bet pasaule tāpēc neapstāsies.

Toms Evans arī pieminēja E. Vaitas aprakstīto vīziju, ka viņa redzējusi ļoti daudz mazas uguntiņas, kas spīdējušas no katra maza ciematiņa un daudzām pilsētām. Tās bija ļoti daudz mazas draudzes un sabata turētāju grupas. Vēl viņš citēja E. Vaitu – ja ticīgie nav gatavi iziet misijā un veidot jaunas draudzes, tad viņiem pašiem vajag vēlreiz atgriezties pie Dieva.

Neveiksmes

Kāpēc var būt neveiksmīgi rezultāti centienos veidot jaunas draudzes?

1) Nepareiza motivācija. Ja galvenā ideja nav mācekļība, bet tikai jauka laika pavadīšana kopā vai arī lai protestētu pret citiem adventistiem.

2) Vāja un nepietiekoši sagatavota komanda.

3) Ja jaunās draudzes līderi ir doktrināli un psiholoģiski nelīdzsvaroti cilvēki.

4) Nepietiekošs atbalsts no mātes jeb

jas, kas veic šo kalpošanu, tikties kopā vismaz reizi ceturksnī, lai dalītos pieredzē, veiksmēs, neveiksmēs un iedrošinātu viens otru turpināt šo kalpošanu.

4) Sameklēt cilvēkus, kas būtu spējīgi būt labi konsultanti jeb treneri jauno draudžu veidošanas komandām.

5) Vajadzētu Latvijā izveidot un pētīt veiksmīgus piemērus jauno draudžu veidošanā.

6) Pāri par visu lūgt Svētā Gara vadību un svaidījumu visā šajā procesā.

Nobeigumā

Kā jau sākumā rakstīju, jauno draudžu veidošana nav nekāda panaceja visām problēmām, bet tas ir viens no veidiem, kā paplašināt mūsu misiju un aizsniegt cilvēkus, kurus mēs nespējam aizsniegt ar tagadējām metodēm. Ja kāds jūt pamudinājumu sākt šādu kalpošanu, tad noteikti sāciet rīkoties, daloties savās idejās ar savas draudzes vadību, un darbojieties. Varu tikai pateikt, ka viena no konfesijām Latvijā ir apņēmusies tuvākajos desmit gados izveidot 100 jaunas draudzes. Dievs grib aizsniegt ar evaņģēliju daudzus cilvēkus. Dievs paveiks savu darbu, taču vai to izdarīs caur mums, tas ir jautājums, kas ir nopietni jāpārdomā. Vai mēs būsim izmantojuši visas iespējas, ko Dievs mums devis?

Intervēja:
Inese Jansone

KORINTĀ KĀ MĀJĀS

Madara ar Lolitu

Lolita Grāvīte ir radoša personība no Auces, lai gan pati sevi par radošu īsti neuzskata. Viņasprāt tomēr galvā dominē matemātiskā domāšana, kam sarunājoties ir mazliet grūti noticēt. Nu jau aptuveni 10 gadus Lolita dzīvo Rīgā, strādā marketinga jomā un pavisam nesen ir uzsākusi studijas par stila konsultanti. Gandrīz visus šos gadus Lolita aktīvi kalpo Korintas draudzē, kur šobrīd atbild par to, lai, katru reizi atnākot uz dievkalpojumu, visus viesus sagaidītu kvalitatīva programma.

Kā Tava ģimene kļuva par kristiešiem?

Kad biju pavisam maza, es dzīvoju mazā pilsētā, Jaunaucē. Vienu dienu spēlējās ārā un ievēroju vīrieti, kurš staigāja no mājas uz māju. Kā jau mazpilsētā, ātri pamana, kurš nav vietējais. Kad pēc spēlēšanās es aizgāju mājās, šis vīrietis bija manā dzīvoklī un piedāvāja grāmatas un Bībeles studijas. Mammu piedāvājums ieinteresēja, viņa gribēja iesaistīties, un es vēlējās iet līdzī. Tā nu mēs sākām iet uz Bībeles studijām un pēc tam arī 9 gadu vecumā kristījās Saldus draudzē. Sākumā bijām tikai mēs ar mammu, bet caur mūsu ikdienu un dzīvi arī pārējā ģimene pievienojās. Diemžēl pēc dažiem gadiem, kad es vēl mācījos vidusskolā, visa ģimene aizgāja no draudzes un es paliku vienīgā.

Kāda loma Tavā vecāku ģimenē šobrīd ir Dievam?

Es zinu, ka mana mamma lūdz. Viņa sarunājas ar Dievu, kad strādā – viņa ir šuvēja, un tā darbā stundām ilgi runā ar Dievu. Mēs ar viņu arī runājam par Dievu un Bībeli. Bet tēvs vairs nē. Viņš arī bija kristījis, viņu diemžēl par smēķēšanu izmeta no draudzes.

Kā tu nokļuvi līdz Korintai?

Kad pārvācos no Auces uz Rīgu, es zināju divas draudzes – tā bija Rīgas 1. draudze un Korinta, tajā laika *Cafe Church*. Rīgas 1. draudzē biju apmeklējusi dažādus koncertus, bet par Korintu

es biju lasījusi kādā adventistu žurnālā, un man likās ārkārtīgi interesanti, kā tas ir, ka baznīcā ir tēja un pie galdiņiem sēž. Man bija interese. Mani ārkārtīgi iespaidoja, ka pēc ierastā, kas mums ir baznīcās, ir citādākas draudzes. Tā nu es gāju uz 1. draudzi, un Korintas dievkalpojums bija pēc tam.

Kas bija iemesls, kāpēc aizgāji uz Korintu otro reizi?

Es pat vairs neatceros, tā ir gandrīz 10 gadu vēsture (šogad Korinta svin savu 10. jubileju – IJ). Man ļoti patika forma un atmosfēra, galvenokārt tas tuvuma efekts. Aucē jaunieši un bērni sēdēja blakus telpā, arī 1. draudzē balkonā sēžot, biju attālināta no tā, kas notiek. Bet, aizejot uz Korintu, es ieguvu šo tuvuma sajūtu, bija sajūta, ka sludina man.

Kādās vēl kalpošanās esi bijusi šo gadu laikā?

Sāku es ar tējām, tad biju slavēšanā, tad mums vēl savā laikā bija kodola grupa, kas nav draudzes padome, bet entuziasti, kuri vēlējās darboties. Tad vēl es biju bērnu sabbatskolas vadītāja. Šobrīd gan esmu sapratusi, ka mana vieta ir dievkalpojumu vadīšana. Pavisam nesen aizgāju uz *workshop* (darbnīca, kas notiek katru mēneša pēdējā piektdienā, kur sanāk kopā visi tie, kas prot muzicēt un vēlas darboties slavēšanā, bet vēl nav atraduši savu vietu – IJ) un sapratu, ka tas viennozīmīgi nav man. Man ir viegli uziet uz skatuves un runāt, bet iet un muzicēt – nē, tas nav man.

Kādi ir šobrīd Tavi pienākumi?

Es esmu dievkalpojumu vadītāja un šo vadītāju koordinatore – sarunāju, kuri cilvēki būs atbildīgi par dievkalpojumu, izveidoju kopīgu plānu, ievācu informāciju par to, kurš runās, kurš slavēs un tamlīdzīgi. Galvenais, lai būtu informācijas apmaiņa un lai vienmēr ir kāds cilvēks, kurš uzņemas īpašas rūpes par dievkalpojumu.

Savukārt mazajā grupā mājvietas dēļ esmu neformāli izveidojusies par vadītāju, uzņemu viesus un arī plānoju tikšanās reizes, lai vienmēr ir skaidrs, ko un kāpēc darām. Mēs esam ļoti radoša un spējīga mazā grupa, un tāpēc mums nepietiek ar tikai sanāksšanu kopā – ir nepieciešams apvienot kaut ko vairāk. Esmu sapratusi, ka Korinta ir tāda, kāda tā ir, tāpēc, ka mēs esam kā ģimene. Saka, ka draudzei ir jābūt kā ģimenei, un tam ir gan plusi, gan mīnusi. Ģimenes ir ļoti spēcīgas, vienotas, tajās viens otram palīdz. Tajā pašā laikā, tiklīdz ģimenē ienāk jauns cilvēks, paiet kāds laiks, kamēr viņš tiek pieņemts. Taču tiklīdz mēs kādu pieņemam, tad darām to pa īstam, līdz pat sirds dziļumiem. Un mazā grupa ir vēl īpašāka ģimene – mēs esam tikai meitenes. Tas ir laiks, kurā runājam par to, kā mums klājas pasaulīgi un garīgi, kā arī mēs viena otru spēcīnām un atbalstām, regulāri veidojam „Skapja” pasākumus. Ik pa brīdī organizējam kādas kāzas, jo nepārtraukti kāda no mūsu mazās grupas iziet pie vīra. Kad mana māsa, sākot studēt Rīgā, neatrada savu vietu draudzē, viņa pārstāja to apmeklēt vispār. Tāpēc man ir tik svarīgi tas, ka Korintā mēs pieņemam cilvēkus – es zinu, ka pat ja es kļūdīšos, un es kļūdos, mana draudze mani neatstums.

Kas ir „Skapja” pasākums, kuru Tu minēji?

„Skapis” radās pirms kādiem diviem gadiem, kad vienā vasaras dienā ar draudzeni no Korintas izdomājām, ka vajadzētu izveidot tādu pasākumu, kurā visas meitenes sanāk kopā, paņem tās drēbes, kuras nevelk – iztīra savus skapjus, sanes kopā un samainās. Tā nu kopš tās dienas mēs regulāri, vairākas reizes gadā, tiekamies. Aicinām draudzenes un kolēģes. Ir tādas meitenes, kuras nāk tikai uz skapi, bet tad, ja viņas atnāk uz Korintu, apkārt sastop tik daudz draudzeņu un paziņu. Viņām ir vieglāk iejusties, ienākot draudzē. Lai arī vīriešiem šis liekas nesaprotams pasākums, mums tas tiešām patīk. Tā ir ikdiena, kurā var redzēt, kādas mēs esam – ka mums ir svarīgi smuki apģērbties, mums garšo šokolāde, mums patīk papļāpāt, mēs ticam Dievam un mums ir citas vērtības.

Kas Tevi šobrīd saista Korintā? Esi te jau gandrīz 10 gadus, laiki ir mainījušies. Kas tev katru sestdienu liek celties un būt laicīgi klāt un atkal un atkal kaut ko darīt?

Jau ienākot telpā, ir tāda sajūta, ka tas nav skrienošs rīts, bet miers ir iestājies. Mums nav logu, ir tādas jaukas gaismas, un man pašai ir gadījies, sākoties dievkalpojumam, uzrunāt draudzi ar vārdiem „Labvakar Korintā”, kaut arī ir tikai 11:00 no rīta. Ir tāda sajūta, ka ir saviesīgs vakars. Pie mums ir īpašs miers un īpaša sajūta. Pagājušajā sestdienā piecēlos ar milzīgām galvassāpēm, nevēlējos nekur iet, bet tomēr aizgāju, un tajā dienā mūs uzrunāja Ģirts Rozners. Viņam bija fantastiska svētruna, kuras iespaidā es vēl arvien dzīvoju, lasu Salamana Pamācības katru rītu.

Katru sestdienu slavēšana ir īpaša. Tāpat arī cilvēku satikšana. Daudzi uztraucas, vai Korinta nav tikai tusiņš un tējas dzeršana, bet tā tas nav, tas ir citādi. Es satieku cilvēkus, kuri ir patiesi mani draugi, kuriem es patiesi rūpu. Tā ir mana ģimene. Un pat ja arī pēc dievkalpojuma pie tējas krūzes netiek runāts par

manu garīgo izaugsmi, bet gan par laicīgām lietām, es zinu, ka runāju ar draugu, kurš mani atbalstīs un palīdzēs. Korinta ir mana miera osta, tā piepilda manu dienu. Un arī tad, kad pati vadu dievkalpojumu, tad vienmēr gribas izdomāt kaut ko īpašāku, lai citiem būtu prieks. Ir visu laiku jādomā, ko vēl varētu izdarīt. Sestdienu ir svētki, kuri mums pašiem sev ir jārada. Svarīgi, ka sabats nekļūst par ieradumu, kurā es eju uz baznīcu, bet ir jāatceras, ka tas ir kas vairāk – tie ir svētki.

Vai Korintiešus Tu satiec tikai sestdienā, vai arī tiekaties ikdienā?

Ir tādi, kurus satieku tikai sestdienā, bet ar daudziem satiekamies ikdienā, jo bieži ir daudz kas jāplāno, jādara, tad vēl mazā grupa. Ir nedēļas, kad sanāk satikties pavisam bieži, jo mēs esam draugi arī pasaulīgajā dzīvē. Mēs mēdzam braukt viens pie otra, ja vajag palīdzēt. Man vasarā vajadzēja betonēt Aucē grīdu, un mani draugi bija klāt. Pēc tam braucām uz tapešu talku tepat Rīgā. Ikdienā komunicējam caur sociālajiem tīkliem, ar e-pastiem. Kontaktus uzturam visu laiku.

Kas tiek darīts, lai Korinta vienmēr būtu jauna?

Kaut kā dabīgi ir sanācis, ka Korintā ir atkal daudz padsmiģadnieku, tādi paši, kā mēs bijām pirms 10 gadiem. Mēs regulāri smeļamies gudras idejas no dažādiem avotiem, ir cilvēki, kuri lasa daudz gudras grāmatas, klausās gudras runas, un vēl liela daļa draudzes jau vairākus gadus ejam uz *Global Leadership summit*, kurā atkal un atkal gūstam jaunus idejas.

Ar daļu no mazās grupas

Ja skatāmies, kādi mums ir bijuši dievkalpojumi pirms gada vai diviem, tad var secināt, ka ir mainījušās domas un stils. Šobrīd tiek reizi mēnesī mēģināts jauns pasākums „Korintas svētki”. Tad vēl ir domas par jauna veida Bībeles studijām, kuras būs mazliet citādākas studijas nekā ierasts. Mēs turpināsim eksperimentēt. Domāju, ka jau līdz vasarai kādam būš vēl kāda doma par to, ka vajag atkal jaunu – izmēģināt šo vai to.

Var teikt, ka mums nekad nav labi. Mēs visu laiku domājam, kas jādara, lai būtu labāk, tāda neapmierinātība ir virzoša. Un tāpēc, ka mēs ļaujam draudzes locekļiem riskēt. Man bija vīzija par ziemas koncertu “Dāvāna Tev!”. Draudzes padome man uzticējās kā organizatoram un visa draudze atbalstīja, līdz beigās sanāca ļoti īpašs pasākums, un tas viss no vienas manas vēlmes, kuru sadzirdēja draudze un Dievs. Šī ir priekšrocība mazajām draudzēm – te viss ir iespējams.

Izaka Kleimaņa
svētruna

CILVĒKA SIRDS – TIRGUS LAUKUMS

“Pēc tam Viņš nogāja Kapernaumā, Viņš, Viņa māte, brāļi un Viņa mācekļi, un tur palika nedaudz dienu. Kad jūdu Pashā bija tuvu, Jēzus aizgāja uz Jeruzalemi. Viņš atrada Tempļi vēršu, aitu un baložu pārdevējus un naudas mijējus sēžam. Un, iztaisījis pātagu no auklām, Viņš visus izdzina no Tempļa, aitas un vēršus, un izkaisīja mijējiem naudu un apgāza galdus, un baložu pārdevējiem Viņš sacīja: „Nesiet to projām! Nepadariet Mana Tēva namu par tirgus namu!” (Jāņa 2:12-16)

Vai arī mūsu dzīvē, vai arī mūsu sirdī nemēdz būt šāds „tirgus laukums”, kāds bija savā laikā Jeruzalemes templī? Kā tirgū, arī cilvēka sirdī var ieviesties meli, krāpšana. Cilvēks savā sirdī var perināt ļaunas, nepatīcas domas, savtīgas domas, arī jūtas var būt šādas, rūgtas un egoistiskas. Un cilvēks var perināt krāpšanu ne tikai attiecībā uz citiem. Pašam sevi apkrāpt, pašapmāns – arī tas notiek sirdī. Cilvēks piekrāpj pats sevi un ir par sevi un par savu dzīvi daudz citādākās domās, nekā tas patiesībā ir. Mēs pieminam Mateja 27:24 rakstīto: „Bet, kad Pilāts redzēja, ka viņš nekā nevar izdarīt, bet troksnis kļuva vēl lielāks, tad viņš ņēma ūdeni un mazgāja rokas ļaužu priekšā, sacīdams: „Es esmu nevainīgs pie šī taisnā asinīm. Raugiet jūs paši!””

Nav jābūt Poncijam Pilātam, lai tādā veidā krāptu sevi. Daudzi citi mazi cilvēki attiecībā uz savu dzīvi arī līdzīgi piekrāpj paši sevi un uzskata sevi par nenoziedzīgiem tur, kur patiesībā viņiem vajadzētu nožēlot savu dzīvi un savas kļūdas. Cilvēks kaulējas ar savu prātu, kaulējas ar savu sirdsapziņu, kā tas notiek tirgus laukumā. Prātam ir savas prasības un sava loģika. Bet cilvēka tieksmes labprāt nepadodas šai loģikai un prasa, vai nevar atlaist kaut ko.

Sirdsapziņa arī kaut ko pārmet cilvēkam vai arī aicina cilvēku uz kaut ko. Un atkal cilvēka kūtrums un miesas prāts kaulējas un grib, lai kaut ko atlaiž vai kaut ko vieglāk palaiž, un lai

sirdsapziņa tomēr viņu netraucē. Vai tiešām Dieva baušļi ir jāpilda? Vai tas šinī gadījumā jādara? Vai man tiešām ir kāds pienākums šinī gadījumā pret trūkumcietējiem, pret maldošo? Vai tiešām tas, kas ir rakstīts, attiecas arī uz mani un attiecas tieši uz šo gadījumu? Es domāju, ka katrs no mums savu reizi ir piedzīvojis šo iekšējo „kaulēšanos” savā sirdī.

Sirds visbiežāk ir pilna ar kņadu. Un nav tālu jāiet, lai sacītu, ka tā ir tirgus kņada. Liels troksnis ap sīkiem ieguvumiem, ap sīkiem zaudējumiem, liels uztraukums par lietām, kuras patiesībā nav vērtas, lai tās piepilda mūsu sirdi.

Un, lūk, Jēzus grib, lai notiek pārmaiņa mūsu sirdī, mūsu domās, mūsu jūtās, mūsu iekšējā dzīvē. Viņš grib šķīstīt mūsu sirdis. Un, ja mēs vien Viņu ielaižam, ja mēs atveram savas durvis, tad Viņš ienāk un, pirms Viņš vakarēdienu tur ar mums, Viņš mūsu sirdis šķīsta un izdzen no tām visu to, kas nav piemērots Viņa klātbūtnei.

Kad Jēzus bija šķīstījis Jeruzalemes templi, izgāja tirgotāji, izgāja naudas mijēji, aplusa troksnis. Un templī, tempļa pagalmā, iestājās neparasts klusums. Un pagalmā bija tukšs. Galdi bija apgāzti, lopi bija padzīti un arī pircēji un pārdevēji bija projām. Bet pamazām arī šis pagalmā pildījās ar publiku, un klusumu nomainīja jaunas skaņas. Tās bija lūgšanas, tās bija slavas dziesmas. No dziedināto, no bērnu mutes, no Dieva meklētāju lūpām. Nāca cilvēki, kas gribēja Dievu pielūgt,

kam bija iemesls Dievu slavēt, kas meklēja gaismu un dziedināšanu – tie piepildīja šo agrāko tirgus laukumu.

Jēzus vēlas, lai šādas pārmaiņas notiktu arī mūsu sirdī, mūsu iekšējā dzīvē. Ko tas varētu nozīmēt? Kā manā sirdī vai manā dzīvē var ienākt Dieva teikšana, var ienākt patiesības meklētāji? Nu, tas ir, ka mūsu sirdis pilda miers, mūsu sirdis pilda pateicība Dievam, labvēlība pret cilvēkiem. Gaviles par to, ko Dievs jau darījis. Un ticība arī tam, ko Viņš vēl apsola darīt. Pateicība un prieks par to nākotni, ko Viņš ir apsolījis, ja vien mēs paliksim uzticīgi. Šai pārmaiņai ir jānotiek mūsu dzīvē. Un starp mums noteikti nav neviena, kura dzīvē šī pārmaiņa vismaz kādreiz nebūtu notikusi.

Tomēr mēs zinām evaņģēlija tālāko vēstījumu, ka tirgotāji un naudas mijēji aizbēga gan no Jēzus, bet pēc kāda laika atkal atgriezās. Un tā mēs atrodam, ka Jēzus šķīstīja templi vairākas reizes, jo pēc pirmās reizes, pēc kāda laika bija atkal tas pats troksnis, atkal tā pati kaulēšanās. Jēzus to pieļāva. Un tā notiek arī ar daudziem kristiešiem. Sirds atbrīvojas no laicīgiem ieradumiem, no atziņām, no laika kavēkļiem un piepildās ar sajūsmu, ar mieru, ar labvēlību, ar labām, gaišām, prieka pilnām domām. Bet ar laiku šīs domas izgaist un apstākļu iespaidā atkal dzīve atgriežas vecajās sliedēs. Atkal laicīgas intereses, atkal laicīgas domas un arī laicīgas runas.

Kad kļūvām par kristiešiem un pievienojāmies draudzei, mūsu dzīvē notika pārmaiņa. Bet ja mēs padomājam – vai šī pārmaiņa šodien ir saglabājusies tāda, kāda tā bija mūsu dzīves labākajos brīžos? Pārdomājot mēs bieži varam atrast, ka tikai ārējais ir mazliet mainījies. Mēs tagad varbūt nesmēķējam vai nedzeram un par to nerunājam. Bet viss pārējais – mūsu intereses un tieksmes, vai tās arī vairs nav ap zemes lietām? Nu, tas ir jautājums, par kuru mums ir jāpadomā un uz kuru mums ir jāatbild.

2. Mozus 25:8: „Un tiem būs Man taisīt svētnīcu, ka Es varētu mājot viņu vidū.” Vārds “mājot” nenozīmē “iegriezties”. Kristus nevēlas iegriezties mūsu sirdīs, bet Viņš vēlas tajās mājot, un tas nozīmē, ka mūsu dzīvei vajadzētu būt svētai vietai

vienmēr. Mūsu domu pasaulei jābūt svētai vietai. Un mūsu jūtām, interesēm un mūsu plāniem jābūt tādiem, lai Kristus visās šajās lietās varētu pastāvīgi mājot. Jēzus vēlas, lai Viņam būtu pastāvīga mājvieta mūsu sirdīs. Tāpēc jau Viņš atstāja debesis un tik ļoti tuvojās cilvēku bērniem, lai varētu mājot cilvēku bērnu sirdīs. Un nu Viņš vēlas arī mūsu sirdīs mājot.

Dievnama priekšā, kurā mājoja Dievs, godbijībā nodrebēja Sābas karaliene. Viņa apliecināja, ka tas, ko viņa redzēja, ka tas ir vairāk nekā viņa varēja izstāstīt. Šī tempļa priekšā savulaik pazemojās Aleksandrs Lielais un atturēja savu kara spēku uzvaras gājienā, lai tas neieietu un neizpostītu, un arī neokupētu Jeruzalemes pilsētu. Un šodien ticīga cilvēka godība nav mazāka kā toreiz zelta kupoli Jeruzalemes templī. Un, ja mēs būsim tādi, ka Kristus mūsos varēs mājot, tad šī godība būs redzama arī pasaulei, šī godība pasaulei tiks godbijībā nodrebēt un pazemoties.

Un šī Dieva godība arī pārliecinās pasauli, ka mēs esam tauta, kura pazīst Jēzu Kristu. Šī pārmaiņa var notikt tavā un manā dzīvē. Un var palikt tāda pastāvīgi. Jeruzalemes templis patiesībā bija ļoti zemu kritis. Ja mēs domājam par pirkšanu, par pārdošanu – tur pirka ne tikai baložus un mainīja naudu, bet tur pirka arī augstā priesteru amatu. Vēsture liecina, ka augsto priesteri neievēlēja no Ārona dzimtas, kā tas bija paredzēts, bet tiesības iecelt augsto priesteri sev piesavinājās Romas vara un deva šo amatu tam, kas visvairāk maksāja. Un jūdi to arī izmantoja. Tāpēc Kristus laikā bija vairāki augstie priesteri, jo, lai Roma varētu iegūt vairāk naudas, tad viņi šo amatu izdeva uz zināmu laiku, un pēc kāda laika tas, kas samaksāja vairāk, tas arī kļuva par augsto priesteri. Tas bija cilvēks, kam vajadzēja reizi gadā ieiet visusvētajā vietā un salīdzināt tautu. Un ir arī citas pazīmes, ka šis templis bija ļoti zemu kritis. Bet Jēzus iegāja šajā templī, un te notika liela, brīnišķīga pārmaiņa.

Lai cik tālu tu un es būtu no Dieva, lai cik mūsu sirds būtu pilna ar kaut ko, kam nav nekāda sakara ar debesīm – mūsu dzīvē, mūsu sirdī var notikt liela pārmaiņa. Lūgšim lai mūsu sirdis kļūst par patstāvīgu Jēzus mājvietu!

KOPĒJAM LIDOJUMAM
Vienas dienas pasākums pāriem
Rīgā, 2013.gada 9.martā

LABVĒLĪGS LAIKS
Izmanojiet iespēju:
* atsvaidzināt ikdienu un ienest pavasarīgas vēsmas
* iepazīt citu pāru mīlestības pieredzi

Uzdāviniet šo pasākumu sev un/vai saviem draugiem
saderināšanās gadījumā, kāzu jubilejā un citos svētkos
Pieteikšanās: sanita.paavare@gmail.com
Pasākumu organizē: Nodibinājums "Vērtību tilts"
www.paru.nometne.info

PIEDZĪVOJUMI UN JUBILEJA

Ruta Griezāne
Ērgļu draudzē

Ērgļu draudze pēdējo mēnešu laikā ir piedzīvojusi dažādus pārbaudījumus, kuros mēs īpaši tuvu esam sajutuši vareno Dievu, kas mūs tik ļoti mīl, kaut arī māca un vada kopā pa sadraudzības, vienotības un mīlestības ceļu.

Tā, piemēram, tikai novembra pašās beigās pārcēlāmies uz jaunām un plašām telpām Gaismas ielā. Priecīgi, ka Dievs mums ir dāvinājis tik brīnišķīgas telpas, nekas, ka tālāk no centra, bet mājīgas, ar virtuvi, kuru katru sabatu arī izmantojam. Kopīgi svinējām svētkus gandrīz katrā pulcēšanās reizē: CM dievkalpojumu, Ziemassvētku dievkalpojumu, gada noslēguma dievkalpojumu, kalām plānus par ciemiņu uzņemšanu un dāvanu dalīšanu Ērgļu novada mazturīgo ģimeņu bērniem. Un tad jaunā gada pašā pirmajā nedēļā, ceturtdienas pēcpusdienā, telpas mums tiek uzteiktas, jāizvācas nekavējoties, nu vienīgi vēl pēdējo sabatu varam pulcēties.

Draudzes padomei sazinoties, tapa lēmums – izsludināt visai draudzei sabatā gavēšanu ar īpašu mērķi. Sirsnīgi lūdzām Dievu, lai saprastu, kur tālāk varenais Ķēniņš mūs vedīs, kādu vēsti mums nes, ko māca. Ērgļu draudzei

tā bija jauna pieredze, jo bijām tikai dzirdējuši, ka tā praktizē, bet paši kopā kā vienots veselums to nebijām darījuši, tikai katrs atsevišķi. Un tas, ko piedzīvojām, bija pārsteidzoši.

Mācītājs Juris jau svētdienā sajuta pamudinājumu, braucot pirmdien meklēt telpas, paņemt piekabi un palīgu komandu. Nekas, ka iepriekš visi varianti bija izskatīti un nekā nebijām atraduši. Un tā pirmdien mācītājs Juris ar draudzes vecāko Maiju un viņas palīgiem Regīnu un Koļu devās jauno telpu meklējumos. Kā mācītājs teica, viņi jutās nevis kā lūdzēji, bet kā Debesu Ķēniņa sūtņi, kuriem visas durvis bija atvērtas, un vispārsteidzošākais, ka jau tajā pašā dienā izdevās vienoties ar Ērgļu vidusskolas direktori par vienas zāles iznomāšanu jaunajā sporta hallē un nekavējoties arī pārvest visu mūsu iedzīvi, lai jau sabatā varētu pagodināt mūsu Debesu Tēvu par Viņa pārsteidzošo mīlestību un gādību. Alleluja!

Tā mums ir brīnišķīgas, plašas telpas, kurās varam pulcēties, uzņemt ciemiņus, svinēt svētkus. Un svinēt pavisam noteikti ir ko, jo mūsu mācītājam Jurim Bītem 21. janvārī apritēja 65. gadi.

Mūsu mīļā un uz dažādām radošām iecerēm nepārspējamā draudzes vecākā Maija, iesaistot arī Judīti, jauniešus un mūs visus pārējos, noorganizēja brīnišķīgus svētkus. Tā kā mēs katrs esam unikāls, katrs vienu un to pašu lietu redzam un jūtam citādi, tad arī šoreiz mēs visi kopā un katrs atsevišķi gribam padalīties ar pārējiem AV lasītājiem par šo piedzīvojumu.

Maija Žube

Mūsu Bitītei 65! Mācītāja jubileja draudzē ir kā atskaites punkts. Ērgļu draudzē sadarbībā ar mācītāju Juri Biti jau aizlidojuši 10 gadi. Draudze ir palielinājusies par trešo daļu. Vidējais draudzes locekļu vecums ir 41,6 gadi – paši labākie gadi! Turklāt 35% ir jaunieši līdz 19 gadiem. Tas jau liecina par brāļa Jura attieksmi pret bērniem un jauniešiem. Juris izstaro mīlestību, un to nevar nesajust, tā pievelk un pārliecina par vārdu patiesumu, ko dzirdam svētrunās un ikdienā, un tas mudina celties un darīt.

Īpaša savstarpējā sirsnība un Svētā Gara klātbūtne bija Jura jubilejā. Man prieks par draudzes saliedētību. Mums tiešām ir paveicies, ka ir tāds uzticams un uzticīgs mācītājs, precīzs un izdarīgs.

Liels prieks ir sadarboties Dieva darbā ar tādu mācītāju. Viņam ir rūpes par mums ne tikai par garīgo stāvokli, bet arī ikdienas lietās – ja manīs ko – tūlīt sniegs palīdzību. Piemēram, ja esi ar auto kūleniski iemeties grāvī un visi riteņi gaisā, tad Juris, to uzzinājis, nepieņemot atrunas, savāc komandu un steidzas palīgā, kaut jānobrauc gandrīz 70 km... kā glābējkomanda. Paldies viņam! Lai brālim un viņa uzticīgajai dzīvesbiedrei Anniņai vēl daudzi raženi darba un dzīves gadi!

Mirdza Bronka

Tā saka tas Kungs Ps. 91:16: „Es Jurim došu ilgu mūžu un parādīšu viņam savu pestīšanu.” 26. janvārī vēlā pievakarē pēc sabata lūgšanām un dievkalpojuma 65 degošu sveču liesmiņu gaismā sveicām mūsu mīļoto mācītāju Juri Biti 65 gadu jubilejā. Jubilejas svinību vakars noritēja interesanti. Jurim vajadzēja šķetināt dzīves atmiņu kamoliņu – no paša sākuma līdz pat mūžībai. Piedalījāties interesantās nodarbībās, kurās skatījāties 2 sēriju filmu, kurā galvenajā lomā redzējām mācītāju un mūs pašus iemūžinātus draudzes svarīgākajos notikumos 10 gadu garumā. Neiztrūkstošas ir CM nometnes vasarās Judītes vadībā, kur arī jāpalīdz nogādāt mantas ar piekrautu piekabi, un katru gadu jāpilnveido konstrukciju celšanas prasmes. Rūpju netrūkst. Tik daudz pasākumu, kādos piedalījies Juris, Maija, Regīna un draudzes bērni ar skolotāju Judīti, ka atliek tikai pateikties Dievam par spēku, gudrību un vadību. Tiešām, mūsu draudzē visi ir vienoti, tāpēc daudz ir izbraukumu gan uz bērnu namiem, skolu un pansionātiem. Pateicība Dievam par vadību un žēlastību mācītāja dzīvē visus šos 65. gadus! Dievs svētī Ērgļu draudzi!

Kintija Bērziņa

Es tiešām pateicos Dievam, ka mums ir tāds mācītājs kā Juris Bite. Viņš ir nesavtīgs cilvēks un vienmēr gatavs palīdzēt. 26. janvārī mēs visi gluži vai atskatījāties pagātnē. Tikai šobrīd varam slavēt Dievu un teikt paldies par tādu cilvēku kā mācītājs Juris Bite.

Regīna Šulmane

Es biju ļoti, ļoti priecīga par to sadraudzību Jura jubilejā, ļoti patika. Patika, ka viņš bija laimīgs un mēs visi. Viss bija interesanti pārdomāts – sveces uz grīdas veidoja 65, dziedā-

šana, spēles. Bija jūtama Sv. Gara sadraudzība. Ļoti skaisti.

Mācītājs Juris nekad neko neatsaka palīdzēt, Viņš atstaro Jēzu, izpalīdzīgs, konkrēts, vienmēr visu izdara. Nekad nesaka – nē.

Var redzēt, ka Dievs viņu vada. Svētrunas labas, kad vajag, pasaka stingri, kad vajag – maigi. Visur bija lielais palīgs arī dienas centrā – NOA. Un, kad vajag braukt uz bērnu namiem, – uz spārniem un gatavs lidot.

Man patīk arī viņu ģimenes attiecības, ka nestrīdas. Visur kā piemērs, žēlīgs un sirsnīgs. Ar viņu ir tik viegli, nav ne lepns, ne iedomīgs, ne ass. Vispār trūkst vārdu, lai visu pateiktu.

Judīte Purviņa

Mūsu mācītāja 65 gadu dzimšanas dienas svinības – mirklis kopā ar draudzi, ģimeneska atmosfēra un atmiņas... Tie ir bijuši 65 gadi kopā ar Dievu. Uzticēšanās un pašaušanās bērībā, paklausība un pielūgums jaunībā, mīlestība un ziedošanās tagad. Un pāri visam vēlme satikties Jaunajā Zemē ar mums visiem un Jēzu!

Juta Ļaudaka

Mācītājs J. Bite man un noteikti arī mūsu draudzei vienmēr ir bijis ļoti mīļš. Brālis vienmēr ir atradis veidu, kā palīdzēt cilvēkiem jebkurā gadījumā: vai tas viņam būtu jādara vai nē. Man J. Bite personiski nozīmē ļoti daudz, jo viņš man parādīja ticīgo pasauli, kāda tā ir! Un es noteikti neesmu vienīgā, kura tā domā par Juri, jo ne vienam vien viņš ir palīdzējis un ne vienam vien ir uzticības persona!

Jā, slava Dievam, ka Viņš savā gādībā un mīlestībā mūs visus kopā šajos 10 gados ir vadījis. Iesākumā, kad Juris mums šķetināja savu atmiņu kamoliņu, mēs daudz ko jaunu un aizraujošu uzzinājām par savu mācītāju. Šajā kamoliņā uz dažādu krāsu dzijām bija uztīti jautājumi, sadalot tos par dzīves posmiem: bērība un skolas gadi, rozā jaunība, ģimenes, darba gadi, mācītāja dzīve, kalpošana Ērgļos un visbeidzot Mūžība.

Un arī CM bija stāvā sajūsmā par dzirdēto!

Monika Purviņa

Bija ļoti interesanti uzzināt par mūsu mācītāja bērību un skolas gadiem. Viņš visās situācijās vienmēr uzticējies un lūdz padomu Dievam. Bet gadījies

arī izdarīt kādu blēņu un pat sakauties. Un uz jautājumu, vai viņš vēlētos kļūt par Ceļa meklētāju, mūsu mācītājs atbildēja skaļi – JĀ! Un tagad es zinu, ka mūsu mācītājam vislabāk garšo lielās pankūkas!

Dagmāra Leitāne

Man bija pārsteigums, ka mācītājs Juris ir darījis arī blēņas un visu mūžu gājis uz dievkalpojumiem.

Barbara Smirnova

Es uzzināju, ka mācītājs Juris, kad bija mazs, nemaz nedomāja, ka nākotnē kļūs par mācītāju.

Guna Nikolajeva

Liels bija mans pārsteigums, ka mācītājam Jurim patīk makšķerēt. To viņš dara kopā ar dēlu Kurzemes pusē, jo Madonā nav laika.

Loreta Sminova

Es atceros no mācītāja stāstītā, ka sestdienās viņš negāja uz skolu, bet ievēroja sabatu. Kad skolā par to ielika kaktā, bēga un noslēpās grāvī. Un šajā grāvī lielie zēni, kas pēc skolotājas pavēlēm meklēja Juri un viņa brāli, neatrada, jo Dievs pasargāja.

Juta Daniela Griezāne

Man patika spēle, kurā bija tikai pēc acīm un deguniem jāatpazīst aizsegti brāļi un māsas. Veicām pētījumu, kurā atklājās, ka sievietes ir vērtīgākas nekā vīrieši, jo vieglāk atpazīst. Īpaši bija brīži, kuros varējām skatīties šajos 10 gados uzņemtas fotogrāfijas, sakārtotas slaidos, kurās mācītājs bija attēlots kā strādīga bitīte un mēs kā viņa saime. Man bija interesanti uzzināt, ka mūsu mācītājs Juris tic Dievam jau no bērības un mūžībā „Jaunajā zemē” jau ir sarunājis daudzas tikšanās pie dzīvības koka.

Un noslēgumā arī es, **Ruta Griezāne**, tikai papildināšu ar to, ko es jaunu uzzināju par brāli Juri. Izrādās, ka grūtākais mācītāja darbā ir norāt mūs, ja kļūdāmies. Ļoti aizkustināja, ka pirmais, ko Juris darījis Jaunajā zemē atdos savu kroni Jēzum. Bijām priecīgi uzzināt, ka Savienība mūsu mācītājam un viņa mīļotajai sieviņai dāvinās godam pelnītu dāvanu – ceļojumu uz kādu zemi. Un pat, ja tas nebūs Jura sapņu ceļojums uz Izraēlu, vienalga mēs viņam to novēlam. Lai Dievs mūs vada tālāk kopīgā kalpošanā un sadraudzībā!

Pasaules Jauniešu diena un LŪGŠANU NAKTS

Martā īpaši jauniešiem domātas aktivitātes un pasākumi. Jauniešu nodaļa aicina jauniešus piedalīties divos nozīmīgos pasākumos – Pasaules Jauniešu dienā un Jauniešu Lūgšanu naktī!

Iesākot jauniešu lūgšanu nedēļu, **16. martā** visā pasaulē 8 miljoni adventistu jaunieši dosies laukā no baznīcām ar Dieva Vārdu rokās un Jēzus žēlsirdību sirdīs.

Pasaules jauniešu dienas moto ir atrodams Jēzus stāstītajā līdzībā par labo samarieti – ‘Ej un dari tāpat!’, tēma – Vienoti līdzjūtībā! Šajā dienā jaunieši aicināti klausīties vienu sprediķi draudzē mazāk, bet pašiem būt par sprediķi šajā dienā.

Arī adventistu Latvijas draudžu savienības Jauniešu kalpošanas nodaļa aicina katras draudzes jauniešus Latvijā iesaukties šajā globālajā projektā un kopā ar savas draudzes jauniešiem kalpot vietējai sabiedrībai, palīdzot vajadzībās.

Šīs dienas mērķis un aicinājums – katras vietējās draudzes jauniešiem darboties kopā, lai kalpotu sabiedrībai; sadraudzības veicināšanā; draudzes stiprināšanā; vienotībā ar visas pasaules adventistu jauniešiem kopējā mērķī.

Noderīgas idejas:

- Vientuļo cilvēku apmeklējums
- Došanās uz bērnu namu
- Došanās uz slimnīcu/pansionātu
- Palīdzība trūcīgajiem
- Asins nodošana

Ieteikumi, plānojot Jauniešu dienu:

Kas būs jūsu mērķa grupa? Izveidojiet sarakstu ar tiem, kam nepieciešama palīdzība tuvākajā apkārtnē. Mērķa grupas var būt dažādas – jaunās māmiņas, pusaudži, pensionāri utt. Identificējiet konkrētās grupas vajadzības.

Atcerieties, ka finansiālo līdzekļu trūkums nevar būt šķērslis

kalpošanā. Pielietojiet idejas, kur nav nepieciešami lieli izdevumi. Ja nepieciešams, lūdziet palīdzību savai draudzei!

Dariet visi kopā – esiet aktīvi, atrodiat laiku, lai saliedētos ar savas draudzes jauniešiem! Adventistu Pasaules Jauniešu diena turpmāk plānota kā ikgadējs pasākums.

LŪGŠANU NAKTS

23. marts

Pēc nedēļas, 23. martā, visi jaunieši aicināti braukt uz Rīgu un piedalīties ikgadējā Lūgšanu nakts pasākumā un dalīties ar piedzīvoto Pasaules Jauniešu dienā, tādējādi iedrošinot savus draugus arī turpmākā kalpošanā.

Ejiet pie cilvēkiem, izrādiet žēlsirdību, ja iespējams – fotografējiet, filmējiet! Ar šiem materiāliem brauciet 23. martā uz Rīgu, Baznīcas 12a.

Tur pl. 16:00 4. draudzes zālē sāksies jauniešu Lūgšanu pasākums. Katras vietējās draudzes jauniešu grupai, iepriekš piesakoties, būs iespējams citiem jauniešiem stāstīt par savu kalpošanu 16. marta Jauniešu dienā. Piesakiet arī savas draudzes jauniešu priekšnesumu! Tā jūs varēsiet iedrošināt kalpot arī citus jauniešus.

Jauniešu nodaļa

23. martā, 16.00, Baznīcas 12a

Jauniešu LŪGŠANU NAKTS

‘Jo mūsu atdzimšana ... ir caur Dieva dzīvo un paliekošo vārdu’ 1. Pēteris 1:23

Jauniešu kalpošanas nodaļa
jaunatne.adventisti.lv

Rīgas Ceļa meklētāju KLUBS "7"

Sveiks, lasītāj! Prieks, ka vēlies iepazīties ar mums šajā rakstā! Rīgas Ceļa meklētāju klubs "7" tika dibināts 2010. gada janvārī. Taču šeit ir jāatklāj arī kāds noslēpums, klubā nedarbojas tikai Rīgas 7. draudzes jaunieši, bet arī draugi no Slokas draudzes. Kopīgi mēs esam izveidojuši ko aizraujošu visiem, kas vēlas jebkādi iesaistīties kluba darbībā. Sākumā klubā bijām 6 Ceļa meklētāji, kuri ar degsmi piedalījās pārgājienos sēklu, stikla apgleznošanā, ziepju vārīšanā kopīgos draugu vakaros un atpūtā pie jūras visas vasaras garumā, ziemas periodā esam aktīvi kalnu un slidotavu apmeklētāji. Taču mēs neaizmirstam arī par dzimšanas dienām, kas parasti ir ļoti lieli svētki. Klubā šobrīd esam 8 superīgi, jauni dalībnieki – Kitija, Jānis, Emīlija, Madara, Aivars, Luīze, Marta un Robis. Kā arī seši entuziasti/skolotāji – Dāvis (direktors), Ieva, Inga, Maija, Elīza un Edgars. Arī tagad mēs klubā ar smaidu sejās un prie-

ku sirdīs kopīgi pavadām laiku ne tikai sadraudzībā viens ar otru, kopīgā Dieva pagodināšanā, bet arī draudzējoties ar citiem klubiem. Ir vēl daudz ko stāstīt par mums, taču mēs tev iesakām, neņemot vērā vecuma grupu – labāk vienreiz redzi, nekā simts reizes dzirdi. Ielūkojies mūsu mājas lapā – <http://cmklubs7.blogspot.com/> ...un viss kļūs skaidrs. Paldies, lai Dievs svētī!

Svaigas & Svarīgas ziņas par adventistu JAUNIEŠU KONGRESU SERBIJĀ!

Pieteikšanos TED Jauniešu kongresam Serbijā turpmāk organizē LDS Jauniešu nodaļa. Un vēl noteikti ir iespējams pieteikties gan kongresam, gan braucienam uz to. Pieteikšanās tiek pagarināta līdz 10. aprīlim! Kā pieteikties?

1. Jāpiesakās mājas lapā <http://www.aycongress.org/>
2. Jāgaida anketa savā e-pastā (ja rodas kādas problēmas, lūdzu, raksti LDS Jauniešu nodaļas vadītājam Intai Jākobsonei uz e-pastu bereja@inbox.lv).

Anketā būs norādītas konkrētas cenas par dalību kongresā, ēdināšanu. Maksājums par kongresu jāveic līdz 10. aprīlim (ieskaitot).

3. Tiek organizēts kopīgs transports uz Serbiju. Pieteikšanās pēc iespējas agrāk pie Intas Jākobsones.

Konkrētu maksu par transportu būs iespējams aprēķināt pēc 10. aprīļa. Tā jāsamaksā vasaras laikā līdz kongresam.

Vai atceries, kāds ir kongresa moto?

2013. gada adventistu Jauniešu kongresa tēma ir Viena spēks, ar šo tēmu organizatori vēlas atgādināt un izcelt Jēzus Kristus centrālo lomu indivīda ticībā, kā arī par Viņa spēku glābt un pārveidot mūsu dzīvi. Šī tēma ir gan atzīšanās, gan apgalvojums, ko adventistu Jauniešu nodaļa vēlas parādīt, īstenojot un ļaut sajūst ikvienam.

Kas Tevi uzrunās kongresā?

Otrdiena – Jēzus spēks mūs vieno – runās D. Stojkovičs (*D. Stojkovic*): Jēzū mēs esam Dieva bērni, tādējādi arī brāļi un māsas. Jēzus spēks vieno kopienu ar Dievu un arīdzan indivīdus savstarpēji, jo šodienas daudzveidības un individualitātes laikā mēs nākam kopā no dažādām nācijām.

Trešdiena – Jēzus spēks mūs dara jaunus – runās M. Gembls (*M. Gamble*): Jēzus spēkā man tiek dota jauna identitāte, jauna pašizpratne. Ko tas nozīmē būt jaunradītam?

Ceturtdiena – Jēzus spēks palīdz man augt – runās D. Ašeriks (*D. Asserick*): Jēzus spēkā es varu augt garīgi kā paties cilvēks. Jēzus aicina personīgā mācekļībā un attiecībās, lai mācītos no Viņa, kā dzīvot dzīvi, kādu Dievs bija mums paredzējis.

Piektdiena – Jēzus spēkā veidot atšķirību – runās P. Džonsons (*P. Johnson*): Jēzus spēkā mēs esam iedrošināti kalpošanai un mīlestībai. Sekot Jēzum nozīmē arīdzan pamanīt otra vajadzības, mēs varam veidot atšķirību šeit, šajā pasaulē, tādējādi liecināt par Labo Vēsti, par Jēzu, par evaņģēliju.

Sabata dievkalpojums – Jēzus spēks dara mani stipru – runās G. Kendži (*G. Cangy*): Jēzus spēks aizsargā mūs un palīdz izturēt, jo šī pasaule nav mūsu mājvieta, bet, piepildīti ar cerību uz Jēzu, mēs dodamies pretim mūsu liktenim. Kā Dieva bērni mēs esam apzīmogoti ar Svēto Garu, un Viņš mājā mūsos.

Sabata noslēguma dievkalpojums – Jēzus spēks mūs vieno – runās G. Kendži (*G. Cangy*): Jēzus ir apsoltījis savu klātbūtni, kur divi vai trīs ir pulcējušies vienoti Viņa vārdā. Mūsu ticības ceļojumā mēs esam nepieciešami viens otram, Dieva bērnu vienotība ir spēcīga liecība, tas ir apliecinājums, ka esam Viņa mācekļi. Jēzus lūdza, lai Viņa mācekļi būtu viens.

MĒS ESAM

Krā: Klau, brālīt, vai tu jau esi atguvis spēkus pēc tālā ceļojuma?

Krū: Noguris esmu ne pa jokam. Bet tas bija to vērts!

Krā: Jā, cik daudz dažādām zemēm pārlidojām pāri, lai beidzot sasniegtu zemi, kur Jēzus dzīvoja! Te ir tik jauki un, galvenais – tik silti!

Krā: Jā, mūsu draudziņiem Latvijā tagad neklājoties tik labi – knābīši salstot.

Krū: Bet pamanīji, ka te jau ar ir savas problēmiņas. Atceries, kad pavadījām vienu dienu Jūdejas tuksnesī, mana sirsniņa tā sāka pukstēt, domāju, ka to karstumu neizturēšu.

Krā: Nu, nav jau tik traki, brālīt. Vai pamanīji, kādi šeit ir interesanti augļi? Jūdejas novads esot slavens ar vīnogulājiem, vīgēm un datelēm.

Krū: Ne tikai pamanīju, bet arī nobaudīju! Gardi gan. Pagaršo arī tu, māsiņ!

Krā: Cik sulīgs un salds! Ņam, ņam.

Mamma: Redz, kur jūs esat. Es jūs meklēju un jau domāju, ka esat nomaldījušies.

Krā: Nē, mamm, mēs bijām nolīduši vīgēs kokā un mielojāmies ar tik saldiem un gardiem augļiem!

Krū: Ak, cik te ir jauki!

Mamma: Jā, te ir daudz interesantas vietas. Šoreiz pastāstīsim bērniem par trīs Izraēlas novadiem.

GALILEJA

Galileja atrodas Izraēlas ziemeļos. Rietumos to apskalo Vidusjūra. Viena no Galilejas novada pilsētām bija Nācarete. Šajā pilsētā uzauga Jēzus.

Sabata dienā viņš vienmēr gāja uz sinagogu. Jēzu bieži sauca par nācarieti. Jēzus sekotājus sauca par nācariešiem. Netālu no Nācaretes ir Naines pilsētiņa, kurā Jēzus piecēla no mirušajiem atraitnes dēlu. Ziemeļu pusē atradās Kānas pilsētiņa. Tu noteikti

atceries Jēzus pirmo brīnumdarbu – tīru ūdeni pārvēršot vīnā. Jā, tas notika tieši Kānā. Šodien no vecās Kānas ir palikušas tikai drupas, bet netālu uzcelta jaunā Kānas pilsētiņa. Bet uz austrumiem Galilejā atrodas Galilejas jūra, kas īstenībā ir ezers. Vienā ezera malā atradās Kapernaumas pilsēta. Bībelē lasām par vairākiem notikumiem Kapernaumā. Šeit no mirušajiem Viņš uzmodināja sinagogas priekšnieka meitu, kā arī tika dziedināts romiešu virsnieka kalps (Mateja 8:5-13). Bet tagad Kapernaumas vairs nav. Galilejas ezera krastā bija vēl kāda pilsēta – Betsaida. Šajā pilsētā dzīvoja apustuļi Andrejs, Pēteris un Filips. Arī no šīs pilsētas ir palikušas pāri tikai drupas.

1. Novads Izraēlas dienvidos.

2. Dieva Dēls.

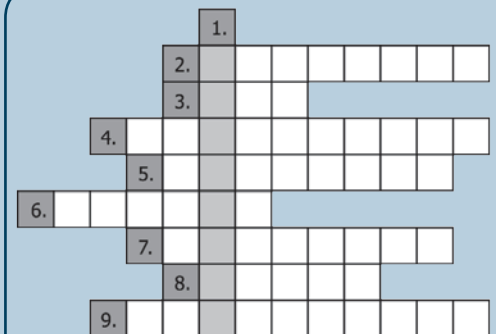
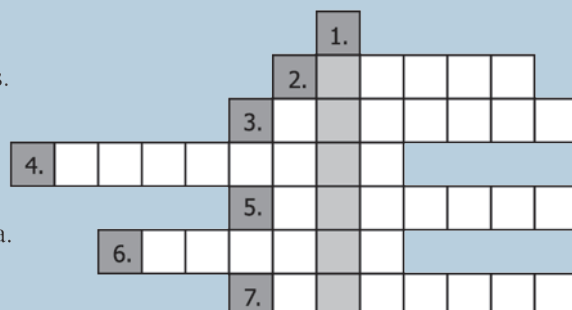
3. Tuksnesis.

4. Debespuse.

5. Jēzus piedzimšanas pilsēta.

6. Ko daudz darīja Jēzus?

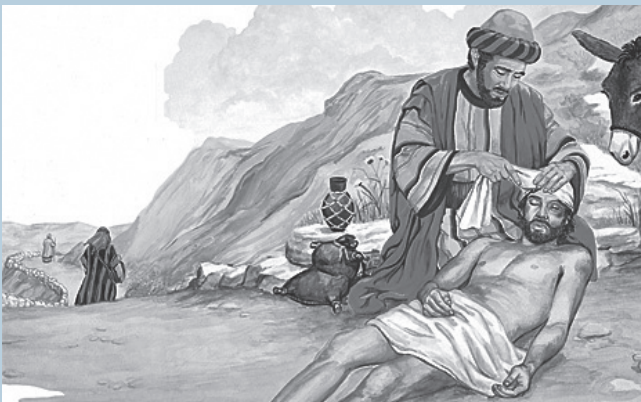
7. Palmas augļi.

IZRAĒLĀ!

SAMARIJA

Jēzus vairākas reizes ceļoja no Jūdejas uz Galileju. Vistaisnākais ceļš veda cauri Samarijas novadam. Novada galvenā pilsēta bija Samarija. Bet Jēzus laikā jūdi pat neizmantoja taisnāko ceļu caur

Samarijai, bet gāja lielu līkumu, lai nokļūtu no Jūdejas Galilejā. Jūdi ar samariešiem pat negribēja runāt. Tāpēc starp jūdiem un samariešiem nebija draudzīgas attiecības. Bet Jēzus neraudzījās uz samariešiem kā uz otras šķiras cilvēkiem. Samarijas pilsētā Zihārā vēl ir saglabājusies aka, pie kuras Jēzus uzrunāja kādu samariešu sievieti, kura saprata, ka Jēzus ir sūtītais pasaules Glābējs. Viņa to steidzās pastāstīt citiem samariešiem. Reiz Jēzus dziedināja desmit spitālīgus vīrus, bet tikai viens atnāca pateikties. Šis cilvēks nebija jūds, bet gan samarietis. Droši vien esat lasījuši stāstu par žēlsirdīgo samarieti, kurš vienīgais palīdzēja sasistam un aplaupītam cilvēkam, kuram

nepalīdzēja priesteris un levīts. Vēlāk daudzi samarieši sāka ticēt Jēzum un kļuva par Dieva bērniem.

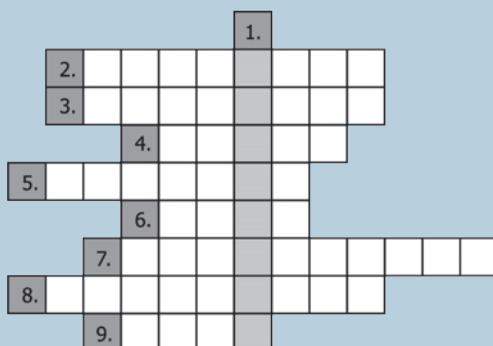
JŪDEJA

Jūdeja atrodas Izraēlas dienvidos. Jēzus ir arī piedzimis Jūdejā, mazajā Betlēmes pilsētā. Savā darbības laikā Jēzus daudz ceļoja pa visu valsti, bet tāpat kā visi jūdi svētkos devās uz Jeruzalemi. Jūdejā ir arī sludinājis Jānis Kristītājs, kurš kristīja Jēzu. Par viņu teikts „Saucēja balss tuksnesī”. Tas

bija kalnains un klinšains Jūdejas tuksnesis. Jūdejā audzēja vīnogas, vīģes un dateles. Jēzus savās līdzībās ir pieminējis vīnu, vīnakoku, vīnakalna strādniekus. Tomēr Jūdejas iedzīvotāji nodarbojās vairāk ar lopkopību nekā ar zemkopību. Tāpēc Bībelē ir bieži pieminēti salīdzinājumi un līdzības par ganiem un ganāmpulkiem.

1. Izraēlas novads.
2. Samarijas galvenā pilsēta.
3. Ūdens avots.
4. Viens no desmit izdziedinātajiem, kas pateicās Jēzum.
5. Jēzus no Jūdejas ceļoja uz _____
6. Pilsēta Samarijā.
7. Ko Jēzus uzrunāja pie akas?
8. Kas neuzskatīja samariešus par otršķirīgiem cilvēkiem?
9. Attiecības starp jūdiem un samariešiem nebija _____

1. Novads Izraēlas ziemeļos.
2. Izraēla tautas lūgšanu nams.
3. Pilsēta Galilejas jūra krastā.
4. Kapernaumā tika dziedināts _____
5. Apustulis, kas dzīvoja Betsaidā.
6. Jēzus uzmodināja atraities _____
7. Pilsēta Galilejas jūras krastā.
8. Jūra.
9. Pilsēta, kur Jēzus veica pirmo brīnumdarbu.

MANI PIEDZĪVOJUMI

Vasarā vienā no „Adventes vēstis” numuriem lasīju kādas sievietes uzrakstītās liecības par Dieva vadību viņas dzīvē. Izlasot šo rakstu, sapratu, ka arī man ir daudz piedzīvojumu, ko rakstīt. Dievs mani tik ļoti ir saudzējis, sargājis, vadījis, iepriecinājis, tādēļ klusēt nespēju. Rakstu, lai pateiktos savam varenajam, mīlošajam Dievam. Un pie sevis lūdzu, lai manis rakstītais kādu uzrunā, stiprina, iedrošina.

Ceļš uz Vāciju

Bija 2002. gada agrs pavasaris. Toreiz vēl studēju. Augstskolā mums bija iespēja piedalīties konkursā, lai tiktu uz Vāciju strādāt vasaras mēnešos. Kā par brīnumu, konkursu izturēju. Tagad vajadzēja tikai gaidīt, vai mūs kāds darba devējs izvēlēties vai nē.

Gāja laiks. Tolaik Rīgas ielās daudz kur bija redzami plakāti ar uzrakstu „Nekļūsti par lelli”, kas aicināja jauniešus būt uzmanīgiem ar izbraukšanu uz ārzemēm darba nolūkos. Bija dzirdēti taču visādi stāsti... Jāpiebilst, ka Dievu tolaik personīgi nepazinu. Es labi apzinājos, ka Dievs ir un ka Viņš zina, redz un dzird visu, ik pa laikam runāju ar Dievu, kā nu pratu. Ejot no tramvaja līdz savai augstskolai, lūdzu Dievu par to, vai man ir jābrauc uz Vāciju strādāt vai nē. Atceros, kā Dievam teicu: „Dievs, Tu zini, vai man ir jābrauc uz Vāciju strādāt, vai labāk palikt Latvijā. Ja viss būs labi un man tur ir jābrauc, lai man atsūta darba līgumu. Ja nē, tad lai līgumu man nesūta!”

Jau nākamajā dienā (4. aprīlī) man bija pārsteigums. Lekciju laikā ienāca pārstāve no dekanāta un skaļi nosauca manu vārdu, uzvārdu, lai es sākot kravāt mantiņas – viņa mani apsveicot ar darba līguma saņemšanu. Turklāt es esot tāds neparasts gadījums, jo citus gadus līgumi bija atsūtīti ne

agrāk kā aprīļa beigās, bet es to saņēmu jau aprīļa pirmajos datumos! Slava Dievam! Es pie sevis pasmaidīju, jo ļoti labi apzinājos, ka tā man ir atbilde no Dieva.

Ar to jau viss vēl nebeidzās. Mani sāka pārņemt šaubas, vai tiešām man ir jābrauc, vai tiešām viss būs labi. Ja nu tomēr... Domas bija visādas, tomēr sapratu, ja jau Dievs mani uzklausa un tik ātri atbildēja, tad nebraukt nevarēju. Ir jābrauc! Esmu Dievam ļoti pateicīga, ka Viņš mani turp veda, jo tas bija īpašais Dieva plāns manai dzīvei. Jau pirmajā dienā Vācijā satiku ļoti mīļu Dieva bērnu – meiteni tolaik no Siguldas draudzes, kas uzreiz kļuva man sevišķi tuva un nozīmīga draudzene, Dieva dāvāta!

Jau pirmajā vakarā Vācijā uzzināju, ka jauniegūtā draudzene ir kristiete, turklāt adventiste (es tobrīd nebiju nevienā draudzē). Abām par lielu pārsteigumu, mums bija kopīgas paziņas – mīlošā Zilgalvju ģimenīte (kam esmu ļoti pateicīga par viņu sirsnību, pacietību, rūpēm). Tā nu mums abām Dievs uzdāvināja skaistu, brīnišķīgu draudzību. Man bija daudz jautājumu par dzīvi un Bībeli, un Dievs caur šo meiteni deva man daudzas atbildes! Un pāri visam – viņa mani iepazīstināja ar visvislabāko un mīlošāko Draugu – Jēzu! Kopš šīs vasaras Vācijā mainījās mana dzīve, situācijas un uzskati.

Lasījums autobusā

Tas notika 2012. gada vēlā pavasarī. Iekāpu diezgan pārpildītā autobusā, lai brauktu mājās. Somā man bija dažādi pirkumi un arī Aijas Grinbergas grāmata „No pagātnes rītdienā”. Autobusā man blakus apsēdās kāds adventistu puisis. Bijām priecīgi, kā Dievs sakārtoja, ka varam satikties un kādu gabalu braukt kopā. Pārrunājām, kā katram iet utt. Tad atcerējās, ka reiz šim puisim stāstīju par Aijas Grinbergas uzrunājošajiem stāstiem un dzejām. Tā nu viņam pačukstēju, ka man somā ir minētās autore grāmata. Es šo to pastāstīju par Aijas sarakstīto un piedāvāju brauciena laikā blakus sēdētājam kaut ko nolasīt priekšā. Protams, viņš piekrita. Pāršķirstīju balto grāmatiņu un sāku lasīt. Tas bija stāsts par ķirurgu, kam viens pacients pirms operācijas ieminējās par lūgšanu, lai Dievs vada ārsta rokas, lai operācija būtu veiksmīga. Aija Grinberga ar Dieva dotu gudrību bija smalki aprakstījusi ķirurga iekšējās pārdomas – vai tiešām Kāds vada viņa rokas, vai tad ne viņš pats visu dara?...

Lasījums bija diezgan garš, bet ļoti emocionāls un uzrunājošs. Kad beidzu to lasīt, mazliet pārrunājām tikko dzirdēto, un puisim nu bija jākāpj laukā. Atvadījāmies, un puisis izkāpa. Bet tad man bija kārtējais patīkamais Dieva pārsteigums! Sieviete, kas autobusā atradās netālu no mums, pagriezās un krievu valodā laipni sacīja: „Paldies par šo stāstiņu! Bija ļoti interesanti to dzirdēt!” Sieviete uzsmaidīja un izkāpa. Man atkal acis priekā mirdzēja, kā Dievs visu bija tik svētīgi vadījis un kārtojis! Viņš atkal un atkal atrod visādus veidus, kā mūs, tik grēcīgus un vājus, izmantot Viņa druvā citiem par stiprinājumu! Kas zina, varbūt stāstu dzirdēja vēl kāds...

Ir vērts lūgt!

Šī gada jūnijā vairākkārtīgi sazvanījos ar ārstu, lai pie viņa pasūtītu kādas medicīniskas preces. Pirms gada tiekoties, ārsts mums ar vīru ļoti laipni piedāvāja no savas puses palīdzību – tiklīdz mums atkal būs kaut kas vajadzīgs, lai droši zvanām. Pagāja gads, un veselībai noderīgie izstrādājumi bija nolietojušies, tādēļ zvanīju. Biju nepatīkami pārsteigta par ārsta izvairīgo attieksmi sarunas laikā. Ja godīgi, diez ko laipns viņš vairs nebija...

Jutu, ka ārsts nu jau nelabrāt pieņem pasūtījumu. Nevēlējos nevienu traucēt vai kaitināt, tomēr savu pasūtījumu vēlējos saņemt. Tā nu sanāca ar aizņemto dakteri sazvanīties pat vairākas reizes. Pēc vienas sarunas manas iekšējās izjūtas nebija visai patīkamas. Nesapratne vijās kopā ar cilvēcīgu pārdzīvojumu, pat aizvainojumu.

Sāku runāt ar Dievu par šo jautājumu, teicu Viņam visu, kas uz sirds. Lūdzu, lai Dieva Gars uzrunā šo ārstu. Kas zina, kādas dzīves likstas spiež viņa sirdi... Tā nedaudz pielūdzu par dakteri, centos par aso sarunu vairs nedomāt. Turpināju tikt galā ar mājas darbiem.

Pēc kāda laika iezvanījās mobilais telefons. Tas bija dakteris. Un nu es viņu vairs gandrīz nepazinu! Viņš pēkšņi ar mani runāja tik sirsnīgi un laipni! Es pat apmulsu – vai tiešām tas ir tas pats ārsts? Lai gan – nu, jā, es par viņu lūdzu, Dievs taču uzklausa visas lūgšanas! Dakteris vēlreiz pārliecinājās, ko tieši un cik daudz vēlamies pasūtīt. Tad arī piebilda, ka viņam šobrīd darbā esot visādas pārmaiņas un sarežģījumi. Esot miris kāds viņa kolēģis, kas praktiski darbojās, lai cilvēki varētu saņemt savu pasūtījumu. To visu ārsts izstāstīja tik laipni un ar tādu kā atvairošanos par ieilgušo tikšanu pie pasūtījuma. Mēs pabeidzām sarunu. No rīta ārsts man zvanīja vēlreiz, lai apstiprinātu, ka pasūtījums ir pieņemts un

ka nākamajā nedēļā varu doties pēc tā. Saruna vēl joprojām bija pieklājīga un neapverami laipna.

Es atkal un atkal piedzīvoju to, kā Dievs uzklausa mūsu sirds nopūtas, pārdomas, lūgšanas. Patiešām, ir vērts lūgt par ikvienu, ko mēs dzīves laikā sastopam! Dievs taču ir mīlestības Dievs! Viņš Savu mīlestības spēku grib atklāt ikvienam! Kā rakstīts Bībelē: „Lūdziet, tad jums taps dots.” (Mt.7:7)

Adata siena kaudzē

Par iepriekš minēto Rakstu vietu man vēl ir vairāki piedzīvojumi. Nesen mans vīrs pēc nakts dežūras bija aizbraucis uz jūru atpūsties. Es paliku mājās un padarīju darbiņus, kas pēdējā laikā tika atstāti novārtā. Tā bija piektdiena, tuvojās jau sabata vakars. Mazliet pēc septiņiem vakarā vīrs ieradās mājās tāds savāds – noguris un satraucies – laikam pie jūras esot pazuduši abi viņa atslēgu saišķi, kopā kādas 5 atslēgas... Vīrs stresaini nolika somu un jau taisījās atpakaļ uz jūru. Mēģināju pierunāt, lai viņš tik vēl vairs nekur nebrauc, rīt pēc dievkalpojuma aizbrauksim pameklēt. Vīrs neatlaidīgi palika pie sava. Ir jābrauc. Ierosināju pielūgt, lai Dievs visu vada Savā žēlastībā. Tiešām cerējām uz Dieva žēlastību, ka atslēgas tomēr atrastos. Pēc lūgšanas vīrs aši aizskrēja uz vilcienu.

Līdz jūrai ceļā bija jāpavada apmēram pusotra stunda. Neko darīt. Bijām jau procesā – vīrs aizbrauca, bet es turpināju pie sevis lūgt Dievu un centos mājās līdz sabbatam pabeigt iesāktos darbiņus. Saprātu, ka vieni mēs te galā netiksim. Piezvanīju vēl kādai mīļai māsiņai, pie kuras ciemos bija devusies arī man tuva draudzene. Paldies viņām abām par lūgšanām! Tās tiešām noderēja! Es turpināju lūgt Dievu un gludināt drēbes, tikmēr fonā man skanēja nesen dabūts disks, turklāt ļoti uzrunājošs un īpašs – „Tuvāk pie Dieva kļūt”. Vienas dziesmas vārdi bija 100% atbilstoši mūsu situācijai ar pazudušajām atslēgām. Tā nu es pie sevis dungoju līdzī- „Lūdziet, un tad Dievs to jums dos (atslēgu saišķus), meklējiet, atradīsiet (atslēgu saišķus).” Šo disku klausījos vairākas reizes pēc kārtas un domāju, lai nu Dievs vīram uzrāda, kur tās atslēgas atrodas. Pie sevis izjutu vienlaicīgi gan stresīgu par to, kā būs, gan Dieva stiprinošo balsi, ka viss būs labi.

Kā zināms, Dievs ir uzticams vienmēr, arī šoreiz! Pulksten 21.30 es saņēmu SMS ar tekstu: „Paldies Dievam vismaz par vienu atslēgu saišķi!” Mana sirds no prieka sāka pukstēt straujāk, pateicos Dievam par Viņa sevišķo vadību un stiprinājumu. Tad arī steigšus ņēmu telefonu, lai zvanītu savam mīļotajam dzīvesdraugam. Kad vīrs pacēla klausuli, viņa pirmie vārdi bija: „Kamēr tu zvanīji, tikko atradu arī otru saišķi! Paldies Dievam!”

Abi tādi priecīgi pateicām Dievam paldies. Nu es gaidīju vīru mājās, atkal slavēju Dievu par Viņa klātbūtni un žēlastību. Tad arī piezvanīju abām mīļajām māsiņām, kas vairākkārtīgi turpināja par mums lūgt, un pateicu priecīgo ziņu, ka Dievs palīdzējis vīram atrast abus atslēgu saišķus. Man ļoti iepatikās sazvanītās māsiņas teiktais: „Jūs esat atraduši adatu siena kaudzē!”

Jā, tā nu tas ir – atrast ko mazu jūras smiltīs lielajos plašumos – mums tas ir neiespējami, bet ne Dievam! Kungs, atkal un atkal saku Tev paldies, Tu tiešām esi liels, spēcīgs, varens, ļoti žēlsirdīgs un mīlošs! Paldies Tev!

Baiba

Pāru dienas
"Uz brīdi divatā"
3.- 5.maijs
Apšuciems
Hotel SPA "Arkadija"

Ja esat pāris, kurš vēlas aktīvi un kvalitatīvi pavadīt nedēļas nogali,
laipni lūdzam Jūs pievienoties ekskluzīvam kruīzam!

Ieguvumi: * Dzīves baudījums divatā.

* Iespēja tikties un pavadīt laiku kopā ar citiem pāriem interaktīvi izglītojošās nodarbībās.

* Nozīmīgs ieguldījums Jūsu ilgtspējīgās attiecībās.

Uz kuģa klāja Jūs gaidīs atbildīgs kapteinis
un radoša apkalpe:

Dagnija un Ivo Roderti
Gita un Dzintars Vaivodi
Sanita un Māris Pavāri
Valda un Viesturs Reķi

Pieteikšanās: paru.nometne@gmail.com

www.paru.nometne.info

Organizē: Nodibinājums "Vērtību tilts"

Tiksimies ceļojumā!

CGB network

CHRISTIAN GLOBAL BUSINESS NETWORK

PIRMO REIZI LATVIJĀ
KRISTĪGIE UZŅĒMĒJI UN PROFESIONĀLI
VIENĀ DATU BĀZĒ CGBnetwork.com

ATRODI SAVU MEISTARU, BŪVNIĒKU,
GRĀMATVEDI VAI SADARBĪBAS PARTNERI
JEBKURĀ NOZARĒ!

Ienāc Kristiešu Globālajā Biznesa Tīklā
www.cgbnetwork.com

MEKLĒ UN ATRODI!